

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O POREZU NA DODANU VRIJEDNOST**

Zagreb, studeni 2016.

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POREZU NA DODANU VRIJEDNOST

I. USTAVNA OSNOVA DONOŠENJA ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga Zakona sadržana je u članku 2. stavku 4. podstavku 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 - pročišćeni tekst i 5/14 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE UREĐUJU ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

1. Ocjena stanja

Pri oporezivanju potrošnje primjenjuje se Zakon o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, broj 73/13) koji je u potpunosti usklađen sa pravnom stečevinom Europske unije na području oporezivanja porezom na dodanu vrijednost (u daljnjem tekstu: PDV) i primjenjuje se od 1. srpnja 2013. godine, odnosno od dana pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji te je njime propisano:

- jedinstveno zajedničko tržište bez fiskalnih granica,
- predmet oporezivanja i područje primjene PDV-a,
- uključivanje slobodnih zona u područje Republike Hrvatske u fiskalnom smislu,
- što se smatra isporukom i stjecanjem na zajedničkom tržištu Europske unije te opće odredbe o transakcijama između država članica Europske unije na Zajedničkom tržištu, kao i odredbe o transakcijama pri uvozu dobara,
- tko se smatra poreznim obveznikom,
- mjesto obavljanja usluga i iznimke od općeg načela,
- nastanak oporezivog događaja, obveza plaćanja PDV-a i porezna osnovica,
- snižena i opća stopa PDV-a,
- ukidanje oslobođenja od plaćanja PDV-a pri uvozu osobnih automobila i opreme za obavljanje gospodarske djelatnosti za hrvatske branitelje te za uvoz dobara koje vjerske zajednice primaju od vjerskih zajednica i drugih stranih pravnih i fizičkih osoba, a služe im za obavljanje vjerskih poslova,
- ukidanje oslobođenja od plaćanja PDV-a za samostalne umjetnike te da od 1. siječnja 2015. godine građevinsko zemljište postaje predmet oporezivanja PDV-om kada ga isporučuje porezni obveznik,
- oslobođenje od PDV-a za nabavu goriva za plovila koji plovo na otvorenom moru, kao i oslobođenja od PDV-a sa i bez prava na odbitak pretporeza te oslobođenja pri uvozu dobara iz trećih zemalja,
- pravo na odbitak pretporeza, podjela pretporeza i ispravak pretporeza,
- povrat PDV-a inozemnim poreznim obveznicima koji imaju sjedište u drugim državama članicama Europske unije i onima koji imaju sjedište na području trećih zemalja,
- upis u registar obveznika PDV-a i izdavanje PDV identifikacijskog broja,
- izdavanje računa, i čuvanje dokumentacije,
- razdoblje oporezivanja i obveza podnošenja prijave PDV-a, Zbirne prijave za isporuke na Zajedničkom tržištu i Prijave za stjecanje iz druge države članice Europske unije te Prijave za isporuke i stjecanje novih prijevoznih sredstava,

- posebni postupci oporezivanja za male porezne obveznike, putničke agencije, rabljena dobra, umjetnička djela, antikne ili kolekcionarske predmete, investicijsko zlato i elektronički obavljene usluge koje obavljaju porezni obveznici sa sjedištem izvan Europske unije osobama koje nisu porezni obveznici,
- odredbe o poreznim zastupnicima te prekršajne i prijelazne odredbe.

U vezi odredbe članka 38. stavka 2. točke g) Zakona o porezu na dodanu vrijednost kojom je bilo propisano oporezivanje sniženom stopom PDV-a 5% novina novinskog nakladnika koji ima statut medija, otisnutih na papiru koje izlaze dnevno i kao opće-informativni tisak objavljuju novinarske autorske tekstove u opsegu od najmanje 25.000 riječi u primjerku dnevnog izdanja, osim onih koje u cijelosti ili većim dijelom sadrže oglase ili služe oglašavanju, naglašava se da iz Rješenja Ustavnog suda Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 99/13) proizlazi da se sve dnevne novine neovisno o broju riječi od 1. kolovoza 2013. godine oporezuju PDV-om po stopi 5%.

Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, broj 148/13) koji je stupio na snagu 19. prosinca 2013. godine propisano je da se stopom 5% oporezuju dnevne novine novinskog nakladnika koji ima statut medija, otisnute na papiru (neovisno o broju riječi). Također su propisane odredbe kojima je promijenjen način ostvarivanja oslobođenja za isporuke u okviru diplomatskih i konzularnih sporazuma pa je propisano da se oslobođenje od plaćanja PDV-a za isporuke dobara ili obavljanje usluga u okviru diplomatskih i konzularnih sporazuma te za isporuke dobara ili obavljanje usluga međunarodnim organizacijama i njihovim članovima ostvaruje putem povrata PDV-a za ona dobra koja se ne otpremaju iz Republike Hrvatske. Propisano je proširenje popisa dobara koja se mogu smještati u porezna skladišta i isporučivati unutar njih. Odredbama navedenog Zakona proširene su ovlasti ministra financija da propiše kada strani porezni obveznici koji obavljaju međunarodni cestovni prijevoz putnika u Republici Hrvatskoj trebaju podnijeti prijave PDV-a. Nadalje, propisane su i odredbe koje su stupile na snagu 1. siječnja 2014. godine, a odnose se na povećanje snižene stope 10% na 13% te se pojašnjava da se sve novine i časopisi uključujući i časopise za kulturu i umjetnost koji izlaze periodično i otisnuti su na papiru, neovisno o tome postoji li obveza donošenja statuta medija ili ne oporezuju stopom 13%.

Nakon stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, broj 148/13) kojim je propisano da se od 19. prosinca 2013. godine sniženom stopom 5% oporezuju dnevne novine novinskog nakladnika koji ima statut medija, otisnute na papiru (neovisno o broju riječi), Ustavni sud Republike Hrvatske donio je Rješenje, broj: U-I-3861/2013, od 13. prosinca 2013. godine (Narodne novine, broj 153/13) u kojem je navedeno da Rješenje Ustavnog suda Republike Hrvatske, broj: U-I-3861/2013, od 16. srpnja 2013. godine (Narodne novine, broj 99/13), prestaje važiti 19. prosinca 2013. godine, danom stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, broj 148/13).

Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, broj 143/14) koji je stupio na snagu 11. prosinca 2014. godine propisano je proširenje odgovornosti poreznog obveznika u cilju zaštite državnog proračuna kada će porezni obveznik kojemu je obavljena isporuka dobara ili usluga u tuzemstvu biti odgovoran za plaćanje PDV-a te suspendiranje PDV identifikacijskog broja u slučaju sumnje na zloupotrebu PDV identifikacijskog broja. Nadalje, propisane su i odredbe koju su stupile na snagu 1. siječnja 2015. godine, a odnose se na:

- uvođenje posebnog postupka oporezivanja za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektroničke usluge koje se obavljaju osobama koje nisu porezni obveznici (tzv. Mini One Stop Shop)
- ukidanje obveze podnošenja konačnog obračuna PDV-a (Obrazac PDV-K)
- uvođenje postupka oporezivanja PDV-om prema naplaćenim naknadama za sve porezne obveznike čija vrijednost isporuka dobara i usluga u prethodnoj kalendarskoj godini nije bila veća od 3.000.000,00 kuna bez PDV-a
- uvođenje obveze ispravka pretporeza za zalihe dobara
- definiranje građevinskog zemljišta za potrebe oporezivanja PDV-om te o oporezivanju rekonstruiranih građevina
- propisivanje snižene stope za lijekove koji se izdaju na liječnički recept i koji imaju odobrenje nadležnog tijela za lijekove i medicinske proizvode.

2. Pitanja koja se trebaju urediti ovim Zakonom

Vlada Republike Hrvatske usvojila je u travnju 2016. godine na svojoj 17. sjednici Nacionalni program reformi 2016. Prema Nacionalnom programu reformi, dva glavna cilja strukturnih politika u 2016. i 2017. godini se odnose na povećanje održivosti duga opće države i promicanje rasta i zapošljavanja u hrvatskom gospodarstvu. Radi ispunjavanja navedenih ciljeva od strane ministra financija osnovana je ekspertna radna skupina u cilju sveobuhvatne analize poreznog sustava.

Tijekom analize poreznog sustava utvrđeno je da su bitne karakteristike trenutnog poreznog sustava visoko porezno opterećenje u odnosu na zemlje u okruženju s jedne strane i prevelik broj poreznih olakšica, oslobođenja i izuzeća s druge strane, s upitnim efektom što potvrđuju i izvješća Europske komisije i Međunarodnog monetarnog fonda. Osim navedenoga, utvrđena je i porezna nestabilnost i nesigurnost što potvrđuje i činjenica da je u razdoblju od 2012. do 2015. godine bilo čak 44 izmjene i dopune poreznih propisa, što je rezultiralo nejasnim i nedosljednim zakonskim odredbama i nedovoljnim poznavanjem prava i obveza iz porezno-pravnog odnosa od strane poreznih obveznika. Porezna nestabilnost koja proizvodi poreznu nesigurnost jedna je od glavnih zapreka razvoju poduzetništva, kao i jedan od razloga za izostanak i odbijanje domaćih i stranih investicija. Također utvrđeno je da je zbog čestih izmjena poreznih propisa na nižim razinama poreznih vlasti dolazilo do nedorečenog i neujednačenog postupanja.

Temeljem tako utvrđenog trenutnog stanja utvrđeni su ciljevi reforme poreznog sustava i to: smanjenje ukupnog poreznog opterećenja, poticanje konkurentnosti gospodarstva, izgradnja socijalno pravednijeg poreznog sustava, stabilan, održiv i jednostavan porezni sustav, pojednostavljenje i pojeftinjenje porezne administracije kao i pružanje veće pravne sigurnosti poreznim obveznicima.

Radi ispunjavanja navedenih ciljeva, nakon provedene analize, u sustavu poreza na dodanu vrijednost uočeno je da je kategorija poreznih obveznika s manjim prometom opterećena obvezom podnošenja prijave PDV-a što poskupljuje njihovo ispunjavanje poreznih obveza te da su neke isporuke dobara i usluga opterećene visokom stopom PDV-a. Također uočena je potreba rasterećenja poreznih obveznika u smislu obračunske kategorije pri uvozu određenih strojeva i opreme.

U tom dijelu na području PDV-a ovim izmjenama i dopunama Zakona predlaže se:

1. preraspodjela između stope PDV-a od 25% i 13% na određena dobra i usluge
2. izbor za oporezivanje nekretnina koje su oslobođene PDV-om ako porezni obveznik upisan u registar obveznika PDV-a u trenutku primitka isporuke ima pravo na odbitak pretporeza u cijelosti po osnovi isporuke na koju se pravo izbora za oporezivanje želi primijeniti
3. omogućavanje odbitka 50% pretporeza za nabavu ili najam osobnih automobila i drugih sredstava za osobni prijevoz čija vrijednost ne prelazi 400.000,00 kuna uključujući nabavu svih dobara i usluga u vezi s tim dobrima
4. propisivanje načina uspostavljanja uzajamnosti kod povrata PDV-a poreznim obveznicima iz trećih zemalja
5. povećanje praga za upis u registar obveznika PDV-a na 300.000,00 kuna od 1. siječnja 2018. godine, a od 1. siječnja 2017. godine porezni obveznici upisani na vlastiti zahtjev u registar obveznika PDV-a obvezni su biti upisani u isti sljedeće tri kalendarske godine umjesto pet
6. oporezivanje vrijednosnih kupona u skladu s Direktivom Vijeća 2016/1065/EU
7. primjena obračunske kategorije PDV-a pri uvozu određenih strojeva i opreme od 1. siječnja 2018. godine
8. preciziranje određenih pojmova u Zakonu

1. U Republici Hrvatskoj prema Zakonu o PDV-u koji je na snazi primjenjuju se 3 stope PDV-a, opća stopa 25% i dvije snižene stope 5% i 13%. Kako bi se rasteretile pojedine grane gospodarstva predlaže se oporezivanje određenih dobara i usluga sniženom stopom PDV-a od 13% s tim da bi se određena dobra i usluge na koje se dosad primjenjivala stopa PDV-a od 13% oporezivale po stopi 25%.

2. Zakonom o PDV-u koji je na snazi propisana je mogućnost izbora za oporezivanje nekretnina koje su oslobođene PDV-a ako porezni obveznik upisan u registar obveznika PDV-a ima pravo na odbitak PDV-a u cijelosti. Stoga, kako bi se potaknulo tržište nekretnina te povećala potražnja za istima predlaže se mogućnost izbora za oporezivanje nekretnina koje su oslobođene PDV-a ako porezni obveznik upisan u registar obveznika PDV-a u trenutku primitka isporuke u cijelosti ima pravo na odbitak pretporeza po osnovi isporuke na koju se pravo izbora za oporezivanje želi primijeniti te će veći broj poreznih obveznika moći koristiti ovu pogodnost.

3. Prema odredbama Zakona o PDV-u koji je sada na snazi potpuno je ograničeno pravo na odbitak pretporeza za nabavu i najam plovila namijenjenih za razonodu, zrakoplova, osobnih automobila i drugih sredstava za osobni prijevoz, uključujući nabavu svih dobara i usluga u vezi s tim dobrima. Iznimno odbitak pretporeza dozvoljen je ako se radi o plovilima i zrakoplovima kojima se obavlja djelatnost prijevoza putnika i dobara te iznajmljivanja ili se nabavljaju za daljnju prodaju te ako se radi o osobnim automobilima i drugim prijevoznim sredstvima za osobni prijevoz koja se koriste za obuku vozača, testiranje vozila, servisnu službu, djelatnost prijevoza putnika i dobara, prijevoza umrlih, iznajmljivanja ili se nabavljaju za daljnju prodaju. Obzirom da odbitak pretporeza mora biti omogućen za isporuke koje porezni obveznici koriste u poslovne svrhe pa tako i za prijevozna sredstva i usluge u vezi istih koje se koriste i u poslovne svrhe predlaže se omogućavanje odbitka 50% pretporeza za nabavu ili najam osobnih automobila i drugih sredstava za osobni prijevoz uključujući nabavu svih dobara i usluga u vezi s tim dobrima. Nije dopušten odbitak pretporeza za nabavu prijevoznih sredstava koji se odnosi na iznos iznad 400.000,00 kuna nabavne vrijednosti po jednom sredstvu. U vezi s predloženom izmjenom potrebno je uputiti zahtjev Europskoj komisiji za odstupanje od primjene članka 26. stavka 1. točke a) i članka 168. Direktive

Vijeća 2006/112/EZ, u vezi s čime Vijeće Europske unije na prijedlog Europske komisije donosi odluku o odobrenju navedenog odstupanja.

4. Važećim odredbama Zakona o PDV-u nije propisan način uspostavljanja uzajamnosti kod povrata PDV-a poreznim obveznicima iz trećih zemalja, stoga radi pojednostavljenja postupka uspostavljanja uzajamnosti sa trećim zemljama predlaže se da se uzajamnost utvrđuje razmjenom obavijesti između poreznog tijela Republike Hrvatske i poreznog tijela treće zemlje.

5. Zakonom o PDV-u koji je na snazi propisano je da se malim poreznim obveznikom smatra pravna osoba sa sjedištem, stalnom poslovnom jedinicom, odnosno fizička osoba s prebivalištem ili uobičajenim boravištem u tuzemstvu, čija vrijednost isporuka dobara ili obavljenih usluga u prethodnoj kalendarskoj godini nije bila veća od 230.000,00 kuna. Kako bi se poreznim obveznicima sa manjim obujmom poslovanja pojednostavilo, a time i pojeftinilo poslovanje predlaže se povećanje praga za upis u registar obveznika PDV-a na 300.000,00 kuna. U vezi s predloženom izmjenom potrebno je uputiti zahtjev Europskoj komisiji za odstupanje od primjene članka 287. Direktive Vijeća 2006/112/EZ, u vezi s čime Vijeće Europske unije na prijedlog Europske komisije donosi odluku o odobrenju navedenog odstupanja. Zakonom o PDV-u propisano je da porezni obveznici upisani na vlastiti zahtjev u registar obveznika PDV-a obvezni su biti upisani u isti sljedećih pet kalendarskih godina. Kako bi se dodatno pojednostavilo poslovanje poreznim obveznicima od 1. siječnja 2017. godine porezni obveznici upisani na vlastiti zahtjev u registar obveznika PDV-a obvezni su biti upisani u isti sljedeće tri kalendarske godine umjesto pet kalendarskih godina.

6. Propisivanje odredbi o oporezivanju vrijednosnih kupona provodi se radi usklađenja s Direktivom Vijeća 2016/1065/EU u vezi s tretmanom vrijednosnih kupona koja se primjenjuje od 1. siječnja 2019. godine.

7. Zakonom o PDV-u koji je na snazi nije omogućena primjena obračunske kategorije PDV-a pri uvozu dobara, stoga kako bi se poreznim obveznicima koji imaju pravo na odbitak pretporeza omogućilo rasterećenje u smislu angažmana financijskih sredstava za plaćanje PDV-a pri uvozu određenih strojeva i opreme primjena obračunske kategorije pri uvozu dobara stupila bi na snagu od 1. siječnja 2018. godine. Ovom izmjenom omogućit će se poreznim obveznicima koji uvoze strojeve i opremu vrijednosti veće od 1.000.000,00 kuna da PDV pri uvozu ne plaćaju u roku od 10 dana, nego ga iskažu kao obvezu u prijavi PDV-a, ako im se to prethodno odobri rješenjem Carinske uprave. Na taj način će se moderna oprema i strojevi neophodni za proizvodnju dobara konkurentnih na domaćem i stranim tržištima učiniti dostupnijom poreznim obveznicima čime se dodatno olakšavaju uvjeti poslovanja.

8. Zbog uklanjanja bilo kakvih nedoumica, Zakonom bi se precizirale odredbe u vezi s provozom dobara i smještajem u slobodnu zonu, uvoza i izvoza u postupka oporezivanja prema naplaćenim naknadama, nadležnosti za podnošenje prijave za stjecanje i isporuku novih prijevoznih sredstava. Također, radi uklanjanja nedoumica predlaže se izmjena članka koji se odnosi na odgovornost poreznog obveznika kod neplaćanja PDV-a.

III. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Obzirom na predložene promjene koje stupaju na snagu 1. siječnja 2017. godine, a u vezi s promjenama u stopi PDV-a procjenjuje se da će iste imati utjecaj na smanjenje prihoda

državnog proračuna Republike Hrvatske s osnove PDV-a u iznosu od otprilike 350 milijuna kuna. U vezi s promjenama koje će stupiti na snagu od 1. siječnja 2018. godine procjenjuje se da će iste imati utjecaj na smanjenje prihoda državnog proračuna Republike Hrvatske s osnove PDV-a u iznosu od otprilike 830 milijuna kuna godišnje (učinak promjena iz 2017. godine uvećan za promjene koje stupaju na snagu 2018. godine).

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POREZU NA DODANU VRIJEDNOST

Članak 1.

U Zakonu o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, br. 73/13, 99/13, 148/13, 153/13 i 143/14), u članku 1. stavku 3. podstavku 3. točka se zamjenjuje zarezom i dodaje se podstavak 4. koji glasi:

„- Dodatak IV., Popis strojeva i opreme iz članka 76. stavka 8. ovoga Zakona.“.

Članak 2.

U članku 2. stavku 1. podstavak 1. mijenja se i glasi:

„- Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, 11.12.2006.) kako je zadnje izmijenjena Direktivom Vijeća (EU) 2016/1065 od 27. lipnja 2016. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u vezi s tretmanom vrijednosnih kupona (SL L 177, 01.07.2016.) (u daljnjem tekstu: Direktiva Vijeća 2006/112/EZ),“.

Iza podstavka 3. dodaju se podstavci 4. i 5. koji glase:

„- Direktiva Vijeća (EU) 2016/856 od 25. svibnja 2016. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, u pogledu trajanja obveze poštovanja najniže standardne stope SL L 142, 31.5.2016.),

- Direktiva Vijeća (EU) 2016/1065 od 27. lipnja 2016. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u vezi s tretmanom vrijednosnih kupona (SL L 177, 01.07.2016.).“.

Članak 3.

U članku 7. stavku 11. riječi: „o tome što se smatra isporukom dobara“ zamjenjuju se riječima: „, u vezi s obavljanjem isporuka“.

Članak 4.

Iza članka 11. dodaje se naslov i članci 11.a, 11.b i 11.c koji glase:

„6. Vrijednosni kuponi

Članak 11.a

(1) „Vrijednosni kupon“ u smislu ovoga Zakona je instrument za koji postoji obveza da ga se prihvati kao naknadu ili djelomičnu naknadu za isporuku dobara ili usluga i kada su dobra ili usluge koji se isporučuju ili identitet njihovih potencijalnih isporučitelja naznačeni ili na samom instrumentu ili u povezanoj dokumentaciji, uključujući i uvjete uporabe takvog instrumenta.

(2) Vrste vrijednosnih kupona su:

- a) „jednonamjenski vrijednosni kupon“ je vrijednosni kupon za koji su mjesto isporuke dobara ili usluga na koje se vrijednosni kupon odnosi i PDV koji se mora platiti na ta dobra ili usluge poznati u vrijeme izdavanja vrijednosnog kupona,
- b) „višenamjenski vrijednosni kupon“ je vrijednosni kupon koji nije jednonamjenski vrijednosni kupon.

Članak 11.b

(1) Svaki prijenos jednonamjenskog vrijednosnog kupona koji obavlja porezni obveznik koji djeluje u svoje ime smatra se isporukom dobara ili usluga na koje se odnosi vrijednosni kupon. Stvarna predaja dobara ili stvarno obavljanje usluga u zamjenu za jednonamjenski vrijednosni kupon koji je isporučitelj prihvatio kao naknadu ili dio naknade ne smatraju se neovisnom transakcijom.

(2) Ako je prijenos jednonamjenskog vrijednosnog kupona obavio porezni obveznik koji djeluje u ime drugog poreznog obveznika, taj se prijenos smatra isporukom dobara ili usluga na koje se vrijednosni kupon odnosi, koju je obavio drugi porezni obveznik u čije ime porezni obveznik djeluje.

(3) Kada isporučitelj dobara ili usluga nije porezni obveznik koji je, djelujući u vlastito ime, izdao jednonamjenski vrijednosni kupon, smatra se da je taj isporučitelj obavio isporuku dobara ili usluga povezanih s tim vrijednosnim kuponom tom poreznom obvezniku.

Članak 11.c

(1) Stvarna predaja dobara ili stvarno obavljanje usluga u zamjenu za višenamjenski vrijednosni kupon koji je isporučitelj prihvatio kao naknadu ili dio naknade podliježe PDV-u na temelju članka 4. ovoga Zakona, dok svaki prethodni prijenos tog višenamjenskog vrijednosnog kupona ne podliježe PDV-u.

(2) Ako prijenos višenamjenskog vrijednosnog kupona izvrši porezni obveznik koji nije porezni obveznik koji obavlja transakciju koja podliježe PDV-u u skladu sa stavkom 1. ovoga članka, svako obavljanje usluga koje se može utvrditi, poput distribucije ili promidžbenih usluga, podliježe PDV-u.”.

Članak 5.

U članku 33. iza stavka 10. dodaje se novi stavak 11. koji glasi:

„(11) Neovisno o stavku 1. ovoga članka, porezna osnovica za isporuku dobara ili usluga obavljenu u odnosu na višenamjenski vrijednosni kupon jednaka je naknadi plaćenju za vrijednosni kupon ili, ako nema informacija o toj naknadi, novčanoj vrijednosti navedenoj na samom višenamjenskom vrijednosnom kuponu ili u povezanoj dokumentaciji, umanjena za iznos PDV-a koji se odnosi na isporučena dobra ili usluge.”.

Dosadašnji stavak 11. postaje stavak 12.

Članak 6.

U članku 38. stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) PDV se obračunava i plaća po sniženoj stopi 13% na isporuke sljedećih dobara i usluga:

- a) usluge smještaja ili smještaja s doručkom, polupansiona ili punog pansiona u hotelima ili objektima slične namjene, uključujući smještaj za vrijeme odmora, iznajmljivanje prostora u kampovima za odmor ili u mjestima određenima za kampiranje te smještaj u plovnim objektima nautičkog turizma
- b) novine i časopise novinskog nakladnika koji ima statut medija te novine i časopise nakladnika za koje ne postoji obveza donošenja statuta medija prema posebnom propisu, osim onih iz stavka 2. točke g) ovoga članka, otisnute na papiru koji izlaze periodično te osim onih koji u cijelosti ili većim dijelom sadrže oglase ili služe oglašavanju
- c) jestiva ulja i masti, biljnog i životinjskog podrijetla
- d) dječje sjedalice za automobile te dječju hranu i prerađenu hranu na bazi žitarica za dojenčad i malu djecu
- e) isporuku vode, osim vode koja se stavlja na tržište u bocama ili u drugoj ambalaži, u smislu javne vodoopskrbe i javne odvodnje prema posebnom propisu
- f) ulaznice za koncerte
- g) isporuku električne energije do drugog isporučitelja ili krajnjeg korisnika, uključujući naknade vezane uz tu isporuku
- h) javnu uslugu prikupljanja miješanog komunalnog otpada, biorazgradivog komunalnog otpada i odvojenog sakupljanja otpada prema posebnom propisu
- i) urne i lijesove
- j) sadnice i sjemenje
- k) gnojiva i pesticide te druge agrokemijske proizvode
- l) stočnu hranu.“

Članak 7.

U članku 40. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) PDV-a su oslobođene isporuke dobara koja se koriste isključivo za djelatnosti oslobođene PDV-a na temelju članka 39. stavka 1. ovoga Zakona i odredbi stavka 1. ovoga članka ako za ta dobra ne postoji pravo na odbitak pretporeza.“

U stavku 3. riječ: „povremeno“ briše se.

U stavku 4. u prvoj rečenici iza riječi: „u cijelosti“ dodaju se riječi: „po osnovi isporuke na koju se pravo izbora za oporezivanje želi primijeniti“.

Članak 8.

U članku 44. stavku 1. točki 38. riječi: „Republike Hrvatske“ zamjenjuju se riječima: „Europske unije“.

Iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

„(3) Tuzemni porezni obveznik koji zastupa inozemnog poreznog obveznika u obavljanju postupka iz stavka 2. ovoga članka obvezan je najkasnije do 20-og dana u mjesecu koji slijedi po završetku razdoblja oporezivanja podnijeti prijavu u kojoj iskazuje podatke o zastupanom poreznom obvezniku.“.

U dosadašnjem stavku 3. koji postaje stavak 4. iza riječi: „uvozu“ dodaju se riječi: „te izgled i rokove podnošenja prijave iz stavka 3. ovoga članka“.

Članak 9.

U članku 51. stavku 1. točki b) riječi: „u skladu s carinskim propisima“, brišu se.

Članak 10.

U članku 60. stavku 1. točki a) riječi: „članku 61. stavku 1.“ zamjenjuju se riječima: „članku 61. stavcima 1. i 2.“.

Članak 11.

Članak 61. mijenja se i glasi:

„(1) Porezni obveznik ne može odbiti pretporez za nabavu dobara i usluga za potrebe reprezentacije pri čemu se reprezentacijom smatraju izdaci za ugošćivanje poslovnih partnera, darivanje poslovnih partnera, plaćanje poslovnim partnerima izdataka za odmor, sport i razonodu, izdataka za najam automobila, plovila, zrakoplova, kuća za odmor i slično.

(2) Porezni obveznik ne može odbiti 50% pretporeza obračunanog za nabavu ili najam osobnih automobila i drugih sredstava za osobni prijevoz uključujući nabavu svih dobara i usluga u vezi s tim dobrima. Nije dopušten odbitak pretporeza za nabavu prijevoznih sredstava koji se odnosi na iznos iznad 400.000,00 kuna nabavne vrijednosti po jednom sredstvu.

(3) Iznimno, odredbe stavka 2. ovoga članka ne primjenjuju se, ako se radi o:

a) plovilima i zrakoplovima kojima se obavlja djelatnost prijevoza putnika i dobara te iznajmljivanja ili se nabavljaju za daljnju prodaju te ako se radi o osobnim automobilima i drugim prijevoznim sredstvima za osobni prijevoz koja se koriste za obuku vozača, testiranje vozila, servisnu službu, djelatnost prijevoza putnika i dobara, prijevoza umrlih, iznajmljivanja ili se nabavljaju za daljnju prodaju,

b) motornim vozilima kategorije N1 koja su razvrstana u tarifnu oznaku 8703 Carinske tarife i nisu predmet oporezivanja prema posebnom propisu o posebnom porezu na motorna vozila.

(4) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi ograničenja prava na odbitak pretporeza.“.

Članak 12.

U članku 64. stavku 3. iza riječi: „dobra“ dodaju se riječi: „i usluge“.

Članak 13.

U članku 67. stavku 1. druga rečenica mijenja se i glasi:

„Pravo na povrat PDV-a ostvaruje se pod uvjetom da u državi podrijetla podnositelja zahtjeva tuzemni porezni obveznik također ima pravo na povrat PDV-a pri čemu se ta uzajamnost utvrđuje razmjenom obavijesti između poreznog tijela Republike Hrvatske i poreznog tijela treće zemlje.“.

Članak 14.

U članku 75. stavku 3. točki e) točka se zamjenjuje zarezom i dodaje se točka f) koja glasi:

„f) nakon primitka potvrde Odbora za PDV pri Europskoj komisiji u skladu s člankom 199.b Direktive Vijeća 2006/112/EZ ministar financija može u slučaju iznimne hitnosti pravilnikom propisati da je primatelj obvezan platiti PDV za određene isporuke dobara i usluga u svrhu suzbijanja iznenadnih i golemih prijevara koje mogu dovesti do značajnih financijskih gubitaka.“.

Članak 15.

U članku 76. stavku 5. riječi: „Porezne uprave“ zamjenjuju se riječima: „Carinske uprave“.

U stavku 6. riječi: „nadležna ispostava Porezne uprave“ zamjenjuju se riječima: „Carinska uprava“.

Stavak 8. mijenja se i glasi:

„(8) Iznimno od stavka 7. ovoga članka smatra se da je PDV pri uvozu strojeva i opreme iz Dodatka IV. ovoga Zakona vrijednosti veće od 1.000.000,00 kuna (po jednoj carinskoj deklaraciji za puštanje u slobodan promet ili po jednom odobrenju o primjeni općeg pravila 2A u slučaju postupnog uvoza temeljem dodatne napomene 3 uz odsjek XVI. i dodatne napomene 2 uz odsjek XVII. Priloga I. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2658/87 od 23. srpnja 1987. o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi (Službeni list br. L 256 od 07.09.1987.)) plaćen ako ga porezni obveznik koji ima pravo na odbitak pretporeza u cijelosti iskaže kao obvezu u prijavi PDV-a, a za takav način obračunavanja i plaćanja PDV-a poreznom obvezniku prethodno je Carinska uprava izdala rješenje.“.

Članak 16.

U članku 77. stavku 8. u prvoj rečenici riječi: „u slučaju sumnje na zloupotrebu PDV identifikacijskog broja“ brišu se.

Stavak 9. mijenja se i glasi:

„(9) Ministar financija pravilnikom propisuje sadržaj, oblik i način podnošenja obrasca iz ovoga članka, postupak dodjele, suspendiranja i ukidanja PDV identifikacijskog broja i postupak za prijavu u registar obveznika PDV-a.“.

Članak 17.

U članku 79. stavku 1. točki 4. iza riječi: „i količinu“ dodaju se riječi: „ili opseg“.

Članak 18.

U članku 85. stavku 9. iza riječi: „zemalja“ dodaju se riječi: „te kada su obvezni platiti PDV prema članku 75. stavku 2. ovoga Zakona“.

Iza stavka 9. dodaje se novi stavak 10. koji glasi:

„(10) Porezni obveznik koji nema sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u tuzemstvu, a registriran je za potrebe PDV-a u Republici Hrvatskoj obvezan je najkasnije do 20-og dana u mjesecu koji slijedi po završetku razdoblja oporezivanja podnijeti prijavu za isporuke dobara i usluga iz članka 75. stavka 2. Zakona.“

Dosadašnji stavci 10. i 11. postaju stavci 11. i 12.

U dosadašnjem stavku 11. koji postaje stavak 12. riječi: „prijave iz stavka 10.“ zamjenjuju se riječima: „prijava iz stavaka 10. i 11.“

Članak 19.

U članku 87. iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

„(3) Prijave iz stavaka 1. i 2. ovoga članka podnose se Carinskoj upravi.“

Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 4.

Članak 20.

U članku 90. stavku 1. broj: „230.000,00“ zamjenjuje se brojem: „300.000,00“.

U stavku 3. riječi: „sljedećih pet kalendarskih godina“ zamjenjuju se riječima: „sljedeće tri kalendarske godine“.

Članak 21.

U članku 125.j stavku 1. točki d) iza riječi: „Zakona“ dodaju se riječi: „za koje je primatelj usluge obvezan platiti PDV sukladno članku 75. stavku 1. točki 6. ovoga Zakona, odnosno članku 196. Direktive 2006/112/EZ“.

Iza točke f) umjesto točke stavlja se zarez i dodaju točke g) i h) koje glase:

„g) uvoz dobara,
h) izvoz dobara.“

Članak 22.

Članak 127. mijenja se i glasi:

„(1) Porezni obveznik koji obavlja u tuzemstvu isporuke dobara i usluga s pravom na odbitak pretporeza smatrat će se odgovornim ako iz objektivnih okolnosti proizlazi da je znao ili morao znati da će zbog prijevornih aktivnosti dio ili cijeli iznos PDV-a vezan za isporuku koja mu je obavljena, ili bilo koju prethodnu ili sljedeću isporuku istih dobara ili usluga, ostati neplaćen.

(2) Ako se sukladno stavku 1. ovoga članka utvrdi odgovornost poreznog obveznika, istome će se osporiti pravo na pretporez.

(3) Ako Porezna uprava sumnja da su isporuke dobara i usluga dio transakcija čija je namjera prijevorno izbjegavanje plaćanja PDV-a, tada će poreznog obveznika koji sudjeluje u takvim transakcijama obavijestiti o njegovoj odgovornosti sukladno stavku 1. ovoga članka. Od dana primitka takve obavijesti Porezna uprava može smatrati da je porezni obveznik znao ili morao znati da s takvim transakcijama sudjeluje u transakcijama kojima je namjera izbjegavanje plaćanja PDV-a.“.

Članak 23.

Iza članka 127. dodaje se članak 127.a koji glasi:

„Članak 127.a

Porezni obveznik kojemu je obavljena isporuka dobara ili usluga u tuzemstvu odgovara kao jamac platac za plaćanje PDV-a kada poreznom obvezniku koji mu je obavio isporuku nije platio najmanje iznos PDV-a obračunanog u računu u roku propisanom posebnim propisom o financijskom poslovanju od dana izdavanja računa.“.

Članak 24.

U članku 131. stavku 1. iza točke 27. umjesto točke stavlja se zarez i dodaju točke 28. i 29. koje glase:

„28. ne podnese ili ne podnese u propisanom roku prijavu za isporuke u druge države članice Europske unije prethodno uvezenih dobara u okviru postupaka 42 i 63 ili ako u njoj ne iskaže sve potrebne podatke (članak 44. stavak 3.),

29. ne podnese ili ne podnese u propisanom roku prijavu za isporuke dobara i usluga iz članka 75. stavka 2. Zakona ili ako u njoj ne iskaže sve potrebne podatke (članak 85. stavak 10).“.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 25.

(1) Porezni obveznici koji u 2017. godini ostvare vrijednost isporuka dobara ili obavljenih usluga iz članka 90. stavaka 5. i 6. Zakona veće od 300.000,00 kuna (bez PDV-a) obvezni su se od 1. siječnja 2018. godine upisati u registar obveznika PDV-a.

(2) Porezni obveznici koji u 2017. godini ne ostvare isporuke iz stavka 1. ovoga članka veće od 300.000,00 kuna obvezni su do 15. siječnja 2018. godine podnijeti zahtjev za brisanje iz registra obveznika PDV-a nadležnoj ispostavi Porezne uprave ili u tome roku pisanim putem zatražiti da se na njih primjenjuju odredbe članka 90. stavka 3. Zakona.

(3) Porezni obveznici koji u 2017. godini ne ostvare isporuke iz stavka 1. ovoga članka veće od 300.000,00 kuna ostaju i dalje porezni obveznici ako su bili upisani u registar obveznika PDV-a na vlastiti zahtjev što ih obvezuje sljedeće tri kalendarske godine na redovni postupak oporezivanja PDV-om.

(4) Porezni obveznici koji imaju izdano rješenje kojim se obvezuju da sljedećih pet kalendarskih godina budu upisani u registar obveznika PDV-a mogu tražiti brisanje iz registra obveznika PDV-a ako nisu u prethodnoj kalendarskoj godini ostvarili vrijednosti isporuka dobara ili obavljenih usluga veće od iznosa iz članka 90. stavka 1. Zakona i ako su prošle tri kalendarske godine.

Članak 26.

PDV-a su oslobođene isporuke plovila namijenjenih za razonodu, zrakoplova, osobnih automobila i drugih sredstava za osobni prijevoz za koje nije bio moguć odbitak pretporeza prema članku 61. stavku 1. točki a) Zakona o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, br. 73/13, 99/13, 148/13, 153/13 i 143/14) koje porezni obveznici nabave do 31. prosinca 2017. godine.

Članak 27.

U slučaju povrata PDV-a poreznim obveznicima iz trećih zemalja postupci utvrđivanja uzajamnosti pokrenuti do 31. prosinca 2016. godine provest će se sukladno pravilima koja su se primjenjivala do stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 28.

(1) Odredbe Pravilnika o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, br. 79/13, 85/13, 160/13, 35/14, 157/14 i 130/15) ostaju na snazi u dijelu koji nije u suprotnosti s ovim Zakonom.

(2) Ovlašćuje se ministar financija uskladiti provedbene propise Zakona o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, br. 73/13, 99/13, 148/13, 153/13 i 143/14) s odredbama ovoga Zakona u roku od 90 dana od dana njegova stupanja na snagu.

Članak 29.

Ministarstvo financija će u roku od dvije godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona provesti naknadnu procjenu učinaka ovoga Zakona i o tome izvijestiti Vladu Republike Hrvatske.

Članak 30.

Ovaj Zakon objavit će se u Narodnim novinama, a stupa na snagu 1. siječnja 2017. godine, osim odredbi članka 1., članka 7. kojim se u članku 40. mijenja stavak 2. Zakona o

porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, br. 73/13, 99/13, 148/13, 153/13 i 143/14), članka 10., članka 11., članka 15. kojim se u članku 76. mijenja stavak 8. Zakona o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, br. 73/13, 99/13, 148/13, 153/13 i 143/14), članka 20. kojim se u članku 90. mijenja stavak 1. Zakona o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, br. 73/13, 99/13, 148/13, 153/13 i 143/14), članka 25. stavaka 1., 2. i 3. te članka 26. ovoga Zakona koje stupaju na snagu 1. siječnja 2018. godine, te članaka 4. i 5. ovoga Zakona koje stupaju na snagu 1. siječnja 2019. godine.

DODATAK IV.

POPIS STROJEVA I OPREME IZ ČLANKA 76. STAVKA 8. OVOGA ZAKONA

- 1) Stroj ili oprema, koja se temeljem općih pravila za primjenu Kombinirane nomenklature, razvrstava u neki od tarifnih brojeva odsjeka XVI. kojeg čine:**
 - a) POGLAVLJE 84 - Nuklearni reaktori, kotlovi, strojevi i mehanički uređaji; njihovi dijelovi,
 - b) POGLAVLJE 85 - električni strojevi i opremate njihovi dijelovi; aparati za snimanje i reprodukciju zvuka, aparati za snimanje i reprodukciju televizijske slike i zvuka, njihovi dijelovi i pribor.

- 2) Stroj ili oprema, koja se temeljem općih pravila za primjenu Kombinirane nomenklature, razvrstava u tarifne brojeve 8608, 8802, 8805, 8905 ili 8907:**
 - a) 8608 - Željeznički ili tramvajski kolosiječni sklopovi i pribor; mehanička (uključujući elektromehanička) oprema za signalizaciju, sigurnost, nadzor ili upravljanje u prometu na prugama, cestama, unutarnjim vodenim putovima, parkiralištima, u lučkim postrojenjima ili zračnim lukama; njihovi dijelovi,
 - b) 8802 - Ostale letjelice (na primjer, helikopteri, zrakoplovi); svemirske letjelice (uključujući satelite) i letjelice-nosači suborbitalnih i svemirskih letjelica,
 - c) 8805 - Oprema za lansiranje zrakoplova; oprema za zaustavljanje na palubi i slična oprema; zemaljski trenadžeri letenja; dijelovi navedenih proizvoda,
 - d) 8905 – Brodovi -svjetionici, vatrogasna plovila, plovna jaružala, plovne dizalice i ostala plovila kod kojih je plovnost sporedna u odnosu na njihovu glavnu funkciju; plutajući dokovi; plutajuće ili uronjive platforme za bušenje ili pridobivanje
 - e) 8907 - Ostali plutajući objekti (na primjer, splavi, spremnici, kesoni, iskrcajne platforme, plutače i svjetionici-plutače).

OBRAZLOŽENJE

Uz članak 1.

Predlaže se da je sastavni dio Zakona i Dodatak IV. kojim se popisuju strojevi i oprema iz članka 76. stavka 8. Zakona na koje će se primjenjivati obračunska kategorija pri uvozu pod uvjetom da je Carinska uprava prije uvoza navedenih dobara uvozniku izdala rješenje.

Uz članak 2.

Navode se akti Europske unije, odnosno zadnje izmijenja Direktive Vijeća 2006/112/EZ s čijim je odredbama, između ostalog Zakon usklađen.

Uz članak 3.

Predlaže se zbog potrebe za nomotehničkim usklađivanjem.

Uz članak 4.

Predlaže se propisivanje poreznog tretmana vrijednosnih kupona odnosno značenja pojedinih pojmova vezanih uz vrijednosne kupone. Predlaže se da se jednonamjenskim vrijednosnim kuponom smatra vrijednosni kupon za koji su mjesto isporuke dobara ili usluga na koje se vrijednosni kupon odnosi i PDV koji se mora platiti na ta dobra ili usluge poznati u vrijeme izdavanja vrijednosnog kupona te da se višenamjenskim vrijednosnim kuponom smatra vrijednosni kupon koji nije jednonamjenski vrijednosni kupon. Također, predlaže se da se svaki prijenos jednonamjenskog vrijednosnog kupona koji obavlja porezni obveznik koji djeluje u svoje ime smatra isporukom dobara ili usluga na koje se odnosi vrijednosni kupon. Nadalje, predlaže se da stvarna predaja dobara ili stvarno obavljanje usluga u zamjenu za višenamjenski vrijednosni kupon koji je isporučitelj prihvatio kao naknadu ili dio naknade podliježe PDV-u, dok svaki prethodni prijenos tog višenamjenskog vrijednosnog kupona ne podliježe PDV-u.

Uz članak 5.

Predlaže se da je porezna osnovica za isporuku dobara ili usluga obavljenu u odnosu na višenamjenski vrijednosni kupon jednaka naknadi plaćenoj za vrijednosni kupon ili, ako nema informacija o toj naknadi, novčanoj vrijednosti navedenoj na samom višenamjenskom vrijednosnom kuponu ili u povezanoj dokumentaciji, umanjena za iznos PDV-a koji se odnosi na isporučena dobra ili usluge.

Uz članak 6.

Predlaže se oporezivanje određenih dobara i usluga sniženom stopom PDV-a od 13% na način da se po stopi od 13% oporezuju dječje sjedalice, isporuka električne energije do drugog isporučitelja ili krajnjeg korisnika, uključujući naknade vezane uz tu isporuku, javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada, biorazgradivog komunalnog otpada i odvojenog sakupljanja otpada prema posebnom propisu, isporuke urni i lijesova, sadnica, sjemenja, gnojiva i pesticida, drugih agrokemijskih proizvoda te stočne hrane. S tim da se po stopi 25% oporezuju usluge pripremanja hrane i obavljanje usluga prehrane u ugostiteljskim objektima te pripremanje i usluživanje bezalkoholnih pića i napitaka, vina i piva u tim objektima, isporuke bijelog šećera od trske i šećerne repe koji se na tržište stavlja u kristalnom obliku.

Uz članak 7.

Predlaže se da su PDV-a oslobođene isporuke dobara koja se koriste isključivo za djelatnosti oslobođene PDV-a na temelju članka 39. stavka 1. i članka 40. stavka 1. Zakona ako za ta dobra ne postoji pravo na odbitak pretporeza. Također se predlaže brisanje pojma povremeno u slučaju izbora za oporezivanje kod odobravanja kredita i zajmova povezanih s obavljanjem isporuka dobara i usluga. Nadalje predlaže se da se pravo izbora za oporezivanje isporuka iz članka 40. stavka 1. točaka j) i k) Zakona primjenjuje pod uvjetom da kupac ima pravo na odbitak pretporeza u cijelosti za određenu isporuku na koju se pravo izbora za oporezivanje želi primijeniti.

Uz članak 8.

Predlaže se izmjena odredbe obzirom da se provoz obavlja kroz carinsko područje Europske unije. Također predlaže se da je tuzemni porezni obveznik koji zastupa inozemnog poreznog obveznika u obavljanju postupka 42 i 63 obvezan podnijeti prijavu u kojoj iskazuje podatke o zastupanom poreznom obvezniku.

Uz članak 9.

Predlaže se izmjena odredbe obzirom da Carinska uprava više ne vrši nadzor nad slobodnim zonama.

Uz članak 10.

Predlaže se izmjena radi nomotehničkog usklađivanja.

Uz članak 11.

Predlaže se da porezni obveznik ne može odbiti pretporez za nabavu dobara i usluga za potrebe reprezentacije pri čemu se reprezentacijom smatraju izdaci za ugošćivanje poslovnih partnera, darivanje poslovnih partnera, plaćanje poslovnim partnerima izdataka za odmor, sport i razonodu, izdataka za najam automobila, plovila, zrakoplova, kuća za odmor i slično. Nadalje predlaže se da porezni obveznik ne može odbiti 50% pretporeza obračunanog za nabavu ili najam osobnih automobila i drugih sredstava za osobni prijevoz uključujući nabavu svih dobara i usluga u vezi s tim dobrima s tim da nije dopušten odbitak pretporeza za nabavu koji se odnosi na iznos iznad 400.000,00 kuna nabavne vrijednosti po jednom sredstvu. Iznimno od navedenog predlaže se da porezni obveznik može odbiti ukupni pretporez ako se radi o plovilima i zrakoplovima kojima se obavlja djelatnost prijevoza putnika i dobara te iznajmljivanja ili se nabavljaju za daljnju prodaju te ako se radi o osobnim automobilima i drugim prijevoznim sredstvima za osobni prijevoz koja se koriste za obuku vozača, testiranje vozila, servisnu službu, djelatnost prijevoza putnika i dobara, prijevoza umrlih, iznajmljivanja ili se nabavljaju za daljnju prodaju. Također predlaže se da se ukupni pretporez može odbiti i za motorna vozila kategorije N1 koja su razvrstana u tarifnu oznaku 8703 Carinske tarife i nisu predmet oporezivanja posebnim porezom na motorna vozila prema posebnom propisu o posebnom porezu na motorna vozila.

Uz članak 12.

Predlaže se da se gospodarskim dobrima smatraju dobra i usluge koja prema računovodstvenim propisima spadaju u dugotrajnu imovinu poreznog obveznika.

Uz članak 13.

Predlaže se da se pravo na povrat PDV-a ostvaruje pod uvjetom da u državi podrijetla podnositelja zahtjeva tuzemni porezni obveznik također ima pravo na povrat PDV-a pri čemu

se ta uzajamnost utvrđuje razmjenom obavijesti između poreznog tijela Republike Hrvatske i poreznog tijela treće zemlje.

Uz članak 14.

Predlaže se da nakon primitka potvrde Odbora za PDV pri Europskoj komisiji u skladu s člankom 199.b Direktive Vijeća 2006/112/EZ ministar financija može u slučaju iznimne hitnosti pravilnikom propisati da je primatelj obavezan platiti PDV za određene isporuke dobara i usluga u svrhu suzbijanja iznenadnih i golemih prijevara koje mogu dovesti do značajnih financijskih gubitaka.

Uz članak 15.

Navedenim člankom predlažu se rokovi za plaćanje PDV-a u slučaju uvoza i stjecanja novih prijevoznih sredstava. Predlaže se postupak plaćanja PDV-a na temelju rješenja Carinske uprave u slučaju kada osoba koja nije registrirana za potrebe PDV-a stječe novo prijevozno sredstvo koje se može registrirati kod nadležnog tijela samo uz predočenje prijave za stjecanje novih prijevoznih sredstava. Predlaže se primjena obračunske kategorije PDV-a pri uvozu strojeva i opreme iz Dodatka IV. u vrijednosti veće od 1.000.000,00 kuna te se u tom slučaju smatra da je PDV pri uvozu plaćen ako ga porezni obveznik iskaže kao obvezu u prijavi PDV-a pri čemu takav način plaćanja može primjenjivati porezni obveznik koji ima pravo na odbitak PDV-a u cijelosti te kojem je za takav način obračunavanja i plaćanja PDV-a prethodno Carinska uprava izdala rješenje. Naime, prilikom uvoza svih dobara PDV pri uvozu plaća se u roku od 10 dana od dana prihvaćanja uvozne carinske deklaracije. Ovom izmjenom omogućit će se poreznim obveznicima koji uvoze strojeve i opremu vrijednosti veće od 1.000.000,00 kuna da PDV pri uvozu ne plaćaju u roku od 10 dana, nego ga iskažu kao obvezu u prijavi PDV-a, ako im se to prethodno odobri rješenjem Carinske uprave.

Uz članak 16.

Predlaže se da se u slučaju sumnje na zloupotrebu PDV identifikacijskog broja isti ne suspendira, već se u tom slučaju PDV identifikacijski broj treba ukinuti. Predlaže se da ministar financija pravilnikom propisuje sadržaj, oblik i način podnošenja obrasca iz ovoga članka, postupak dodjele suspendiranja i ukidanja PDV identifikacijskog broja i postupak za prijavu u registar obveznika PDV-a.

Uz članak 17.

Predlaže se dopuna sadržaja računa radi preciznijeg definiranja što sve račun treba sadržavati.

Uz članak 18.

Predlaže se da prijavu PDV-a u papirnatom obliku može podnijeti i porezni obveznik koji je obavezan platiti PDV-a prema članku 75. stavku 2. Zakona. Također, predlaže se da je porezni obveznik koji nema sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u tuzemstvu, a registriran je za potrebe PDV-a u Republici Hrvatskoj obavezan podnijeti prijavu za isporuke dobara i usluga iz članka 75. stavka 2. Zakona.

Uz članak 19.

Navedenim člankom predlaže se nadležnost podnošenja prijave PDV-a za isporuke i stjecanje novih prijevoznih sredstava.

Uz članak 20.

Predlaže se povećanje praga za upis u registar obveznika PDV-a s 230.000,00 kuna na 300.000,00 kuna od 1. siječnja 2018. kako bi se pojednostavio postupak poreznim obveznicima s manjim obujmom prometa. Također se predlaže da od 1. siječnja 2017. porezni obveznici koji su upisani u registar obveznika PDV-a na vlastiti zahtjev ne moraju biti upisani u registar obveznika PDV-a sljedećih pet kalendarskih godina nego samo tri godine.

Uz članak 21.

Predlaže se da se postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama ne primjenjuje na izvoz i uvoz dobara.

Uz članak 22.

Predlaže se odgovornost poreznog obveznika u slučaju prijevernih aktivnosti, odnosno da će se porezni obveznik koji obavlja u tuzemstvu isporuke dobara i usluga sa pravom na odbitak pretporeza smatrati odgovornim ako iz objektivnih okolnosti proizlazi da je znao ili morao znati da će zbog prijevernih aktivnosti dio ili cijeli iznos PDV-a vezan za isporuku koja mu je obavljena, ili bilo koju prethodnu ili slijedeću isporuku istih dobara ili usluga, ostati neplaćen. Također predlaže se da će se u slučaju ako se utvrdi odgovornost poreznog obveznika, istome osporiti pravo na pretporez. Nadalje predlaže se da će u slučaju ako Porezna uprava sumnja da su isporuke dobara i usluga dio transakcija čija je namjera prijevarno izbjegavanje plaćanja PDV-a, poreznog obveznika koji sudjeluje u takvim transakcijama obavijestiti o njegovoj odgovornosti te od dana primitka takve obavijesti Porezna uprava može smatrati da je porezni obveznik znao ili morao znati da s takvim transakcijama sudjeluje u transakcijama kojima je namjera izbjegavanje plaćanja PDV-a.

Uz članak 23.

Predlaže se da će porezni obveznik kojemu je obavljena isporuka dobara ili usluga u tuzemstvu odgovarati kao jamac platac za plaćanje PDV-a kada poreznom obvezniku koji mu je obavio isporuku nije platio najmanje iznos PDV-a obračunanog u računu u roku propisanom posebnim propisom o financijskom poslovanju od dana izdavanja računa.

Uz članak 24.

Predlažu su prekršajne odredbe u vezi s obvezom podnošenja prijave isporuka u druge države članice Europske unije prethodno uvezenih u postupku 42 i 63 te prijave za isporuke dobara i usluga iz članka 75. stavka 2. Zakona ako ih porezni obveznik ne podnese ili ne podnese u propisanom roku ili ne iskaže sve potrebne podatke.

Uz članak 25.

Propisuju se prijelazne odredbe u vezi s povećanjem praga za upis u registar obveznika PDV-a na 300.000,00 kuna.

Uz članak 26.

Propisuju se prijelazne odredbe u vezi poreznog tretmana isporuka plovila namijenjenih za razonodu, zrakoplova, osobnih automobila i drugih sredstava za osobni prijevoz za koje nije bio moguć odbitak pretporeza prema članku 61. stavku 1. točki a) Zakona o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, br. 73/13, 99/13, 148/13, 153/13 i 143/14) koja su porezni obveznici nabavili do 31. prosinca 2017. godine.

Uz članak 27.

Propisuju se prijelazne odredbe u vezi postupaka utvrđivanja uzajamnosti koji su pokrenuti do 31. prosinca 2016. godine, a odnose se na povrat PDV-a poreznim obveznicima iz trećih zemalja.

Uz članak 28.

Propisuje se da odredbe Pravilnika o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, br. 79/13, 83/13, 160/13, 35/14, 157/14 i 130/15) ostaju na snazi u dijelu koji nije u suprotnosti s ovim Zakonom te se ovlašćuje ministar financija uskladiti provedbene propise Zakona o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, br. 73/13, 99/13, 148/13, 153/13 i 143/14) s odredbama ovoga Zakona u roku od 90 dana od dana njegova stupanja na snagu.

Uz članak 29.

Propisuje se da će Ministarstvo financija u roku od dvije godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona provesti naknadnu procjenu učinka ovoga Zakona i o tome izvijestiti Vladu Republike Hrvatske.

Uz članak 30.

Propisuje se datum stupanja na snagu ovoga Zakona.

**TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU,
ODNOSNO DOPUNJUJU**

Članak 1.

(1) Porez na dodanu vrijednost (u daljnjem tekstu: PDV) obračunava se i plaća prema odredbama ovoga Zakona.

(2) PDV je prihod državnoga proračuna Republike Hrvatske.

(3) Sastavni dio ovoga Zakona su:

- Dodatak I., Popis djelatnosti iz članka 6. stavka 5. ovoga Zakona,
- Dodatak II., Popis dobara koja se smještaju u skladišta iz članka 52. ovoga Zakona,
- Dodatak III., Popis dobara na koja se primjenjuje posebni postupak oporezivanja marže iz članka 95. ovoga Zakona.

Članak 2.

Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenose sljedeće direktive Europske unije:

– Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, 11. 12. 2006.) kako je zadnje izmijenjena Direktivom Vijeća 2013/61/EU od 17. prosinca 2013. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i 2008/118/EZ u pogledu najudaljenijih francuskih regija, a posebno prekomorske zemlje Mayotte (SL L 353/5, 28. 12. 2013.) (u daljnjem tekstu: Direktiva Vijeća 2006/112/EZ),

– Direktiva Vijeća 2008/9/EZ od 12. veljače 2008. kojom se utvrđuju detaljna pravila za povrat poreza na dodanu vrijednost, predviđen u Direktivi 2006/112/EZ, poreznim obveznicima koji nemaju poslovni nastan na području države članice povrata nego u nekoj drugoj državi članici (SL L 44, 20. 2. 2009.),

– Trinaesta Direktiva Vijeća 86/560/EEZ od 17. studenoga 1986. o usklađivanju zakona država članica vezano za porez na promet – postupci za povrat poreza na dodanu vrijednost poreznim obveznicima koji nemaju poslovni nastan na području Zajednice (SL L 326, 21. 11. 1986.).

Članak 7.

(1) »Isporuka dobara« u smislu članka 4. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona je prijenos prava raspolaganja materijalnom imovinom u svojstvu vlasnika. Materijalnom imovinom smatra se isporuka električne energije, plina, grijanja, hlađenja i slično.

(2) Isporukom dobara u smislu stavka 1. ovoga članka također se smatra:

a) prijenos vlasništva nad imovinom uz nadoknadu po nalogu nadležnih državnih tijela ili u njihovo ime ili na temelju odredbi zakona,

b) stvarna predaja dobara na raspolaganje prema ugovoru o najmu dobara, odnosno o leasingu na određeno vrijeme ili o prodaji dobara uz odgodu plaćanja, koji određuje da se vlasništvo nad tim dobrima stječe najkasnije nakon plaćanja zadnjeg obroka,

c) prijenos dobara na temelju ugovora prema kojem se plaća provizija za kupnju ili prodaju.

(3) Isporukom dobara uz naknadu smatra se korištenje dobara koja čine dio poslovne imovine poreznog obveznika za njegove privatne potrebe ili za privatne potrebe njegovih zaposlenika, ako raspoložu njima bez naknade ili ih općenito koriste u druge svrhe osim za potrebe obavljanja djelatnosti poreznog obveznika, a za ta je dobra ili njihove dijelove u cijelosti ili djelomično odbijen pretporez.

(4) Iznimno od stavka 3. ovoga članka isporukom dobara uz naknadu ne smatra se besplatno davanje uzoraka u razumnim količinama kupcima ili budućim kupcima i davanje poklona male vrijednosti koje obavi porezni obveznik u okviru obavljanja gospodarske djelatnosti, uz uvjet da se daju povremeno i ne istim osobama. Poklonima male vrijednosti smatraju se pokloni čija vrijednost nije veća od 160,00 kuna.

(5) Isporukom dobara uz naknadu smatra se premještanje dobara koja su dio poslovne imovine poreznog obveznika koja je za potrebe svojeg poslovanja otpremio ili prevezao sam porezni obveznik ili druga osoba za njegov račun u drugu državu članicu.

(6) Premještanjem dobara unutar Europske unije u smislu stavka 5. ovoga članka ne smatra se otprema ili prijevoz dobara u svrhu bilo kojeg od navedenih slučajeva:

a) za isporuku tih dobara koju obavi porezni obveznik na području države članice u kojoj završava otprema ili prijevoz u skladu s uvjetima iz članka 13. stavaka 3. i 4. ovoga Zakona,

b) za isporuku tih dobara koju obavi porezni obveznik na brodu, u zrakoplovu ili vlaku prema odredbama članka 14. ovoga Zakona,

c) za isporuku tih dobara koja je oslobođena plaćanja PDV-a prema članku 41. stavku 1. te člancima 45., 46., 47. i 48. ovoga Zakona,

d) za obavljanje usluge procjene vrijednosti dobara ili rada na tim dobrima poreznom obvezniku u državi članici u kojoj otprema ili prijevoz dobara završavaju, pod uvjetom da se dobra nakon obavljanja usluge procjene ili rada na njima vrate istom poreznom obvezniku u tuzemstvo,

e) za privremeno korištenje dobara u svrhu obavljanja usluga u drugoj državi članici u kojoj završava prijevoz ili otprema tih dobara, kada te usluge obavlja porezni obveznik koji ima sjedište u tuzemstvu,

f) za privremeno korištenje dobara u razdoblju koje nije dulje od 24 mjeseca, unutar područja druge države članice u kojoj bi uvoz istih dobara s područja treće zemlje, s ciljem njihovog privremenog korištenja, bio obuhvaćen postupkom privremenog uvoza s potpunim oslobođenjem od plaćanja uvoznih carina,

g) za isporuku plina putem sustava za prirodni plin koji se nalazi na području Europske unije ili bilo koje mreže priključene na takav sustav, za isporuku električne energije, grijanja ili hlađenja preko mreže za grijanje ili hlađenje, pod uvjetima iz članka 15. ovoga Zakona,

h) za isporuku tih dobara koju obavi porezni obveznik, u svrhu njihovog sastavljanja ili postavljanja koje obavi isporučitelj ili druga osoba za njegov račun, u državu članicu u kojoj završava otprema ili prijevoz u skladu s uvjetima iz članka 13. stavka 10. ovoga Zakona.

(7) Ako neki od navedenih uvjeta iz stavka 6. ovoga članka više nije ispunjen, smatra se da su dobra premještena u drugu državu članicu. U tom slučaju smatra se da su dobra premještena u trenutku kada taj uvjet više nije ispunjen.

(8) Isporukom dobara uz naknadu smatra se ako porezni obveznik ili njegov sljednik zadrži dobra nakon prestanka obavljanja gospodarske djelatnosti, a pri nabavi tih dobara PDV je u cijelosti ili djelomično odbijen.

(9) Kod prijenosa uz naknadu ili bez naknade, ili u obliku uloga u društvo, ukupne imovine ili njezinog dijela koji čini gospodarsku cjelinu na drugog poreznog obveznika (primatelja) smatra se da nije došlo do isporuke, a taj porezni obveznik smatra se pravnim sljednikom prenositelja.

(10) Ako primatelj iz stavka 9. ovoga članka koristi preuzetu imovinu u druge svrhe osim za one za koje ima pravo na odbitak pretporeza obvezan je obračunati i platiti PDV sukladno odredbama ovoga Zakona.

(11) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka o tome što se smatra isporukom dobara.

Članak 33.

(1) Poreznom osnovicom pri isporuci dobara i usluga smatra se naknada koju čini sve ono što je isporučitelj primio ili treba primiti od kupca ili neke druge osobe za te isporuke uključujući iznose subvencija koji su izravno povezani s cijenom isporučenih dobara ili usluga.

(2) U poreznu osnovicu uračunavaju se iznosi poreza, carina, pristojbi i sličnih davanja, osim PDV-a, te sporedni troškovi kao što su provizije, troškovi pakiranja, prijevoza i osiguranja koje isporučitelj dobara ili usluga zaračunava kupcu ili primatelju.

(3) U poreznu osnovicu ne ulaze sniženja cijena, odnosno popusti zbog prijevremenog plaćanja i popusti što se kupcu odobre u trenutku isporuke, kao ni iznosi koje porezni obveznik zaračuna ili primi od kupca kao povrat za izdatke koje je platio u njegovo ime i za njegov račun i koje u evidencije unosi kao prolazne stavke. Porezni obveznik mora imati dokaze o iznosu izdataka u vezi s prolaznim stavkama i ne može odbiti PDV ako je na njih obračunan.

(4) Porezna osnovica kod isporuka dobara iz članka 7. stavaka 3. i 8. ovoga Zakona je nabavna cijena tih ili sličnih dobara, a ako je ta cijena nepoznata, visina troškova utvrđenih u trenutku isporuke.

(5) Porezna osnovica kod usluga iz članka 8. stavka 3. ovoga Zakona je ukupni trošak obavljanja usluga.

(6) Kod premještanja dobara u drugu državu članicu u smislu članka 7. stavaka 5. i 7. ovoga Zakona porezna osnovica je nabavna cijena tih ili sličnih dobara, a ako je ta cijena nepoznata, visina troškova utvrđenih u trenutku premještanja dobara.

(7) Ako se porezna osnovica promijeni naknadno zbog opoziva, različitih vrsta popusta ili nemogućnosti naplate, tada porezni obveznik koji je isporučio dobra ili obavio uslugu može ispraviti iznos PDV-a ako porezni obveznik kome su isporučena dobra ili obavljene usluge ispravi odbitak pretporeza i o tome pisano izvijesti isporučitelja.

(8) U poreznu osnovicu ne ulazi trošak povratne ambalaže o kojoj se vodi posebna evidencija.

(9) U slučaju isporuka dobara i obavljanja usluga osobama koje su u obiteljskim i drugim bliskim osobnim vezama s poreznim obveznikom te u slučaju postojanja financijskih i pravnih veza, uključujući odnose poslodavca i zaposlenika kao i članova njihovih obitelji, veza na temelju članstva, upravljanja ili vlasništva, poreznom osnovicom smatra se tržišna vrijednost u smislu stavka 10. ovoga članka ako je:

a) naknada niža od tržišne vrijednosti, a primatelj isporuke nema pravo na odbitak pretporeza u cijelosti u smislu ovoga Zakona,

b) naknada niža od tržišne vrijednosti, a isporučitelj nema pravo na odbitak pretporeza u cijelosti u smislu ovoga Zakona i radi se o isporukama koje su oslobođene PDV-a u skladu s odredbama članka 39. stavka 1. i članka 40. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona,

c) naknada viša od tržišne vrijednosti, a isporučitelj nema pravo na odbitak pretporeza u cijelosti u smislu ovoga Zakona.

(10) Tržišnom vrijednosti smatra se ukupni iznos kojeg bi kupac ili naručitelj u trenutku isporuke dobra ili obavljene usluge prema načelu nenarušavanja tržišnog natjecanja morao platiti isporučitelju dobara ili pružatelju usluge u tuzemstvu. Ako se ne može utvrditi usporediva isporuka dobara ili usluga, tada se tržišnom vrijednosti smatra:

a) kada je riječ o dobrima, iznos koji nije niži od nabavne cijene tih ili sličnih dobara ili ako je ta cijena nepoznata, ukupna visina utvrđenih troškova u trenutku isporuke,

b) kada je riječ o uslugama, iznos koji nije niži od ukupnih utvrđenih troškova obavljanja usluga koje snosi porezni obveznik.

(11) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka o poreznoj osnovici.

Članak 38.

(1) PDV se obračunava i plaća po stopi 25%.

(2) PDV se obračunava i plaća po sniženoj stopi 5% na isporuke sljedećih dobara i usluga:

a) sve vrste kruha,

b) sve vrste mlijeka (kravlje, ovčje, kozje), koje se stavlja u promet pod istim nazivom u tekućem stanju, svježe, pasterizirano, homogenizirano, kondenzirano (osim kiselog mlijeka,

jogurta, kefira, čokoladnog mlijeka i drugih mliječnih proizvoda), nadomjestke za majčino mlijeko,

c) knjige stručnog, znanstvenog, umjetničkog, kulturnog i obrazovnog sadržaja, udžbenike za pedagoški odgoj i obrazovanje, za osnovnoškolsko, srednjoškolsko i visokoškolsko obrazovanje, u svim fizičkim oblicima,

d) lijekove koji se izdaju na liječnički recept i koji imaju odobrenje nadležnog tijela za lijekove i medicinske proizvode,

e) medicinsku opremu, pomagala i druge sprave koje se koriste za ublažavanje liječenja invalidnosti isključivo za osobnu uporabu invalida propisane Pravilnikom o ortopedskim i drugim pomagalima Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje,

f) kino ulaznice,

g) novine novinskog nakladnika koji ima statut medija, otisnute na papiru koje izlaze dnevno, osim onih koje u cijelosti ili većim dijelom sadrže oglase ili služe oglašavanju,

h) znanstvene časopise.

(3) PDV se obračunava i plaća po sniženoj stopi 13% na isporuke sljedećih dobara i usluga:

a) usluge smještaja ili smještaja s doručkom, polupansiona ili punog pansiona u hotelima ili objektima slične namjene, uključujući smještaj za vrijeme odmora, iznajmljivanje prostora u kampovima za odmor ili u mjestima određenima za kampiranje te smještaj u plovnim objektima nautičkog turizma,

b) usluge pripremanja hrane i obavljanje usluga prehrane u ugostiteljskim objektima te pripremanje i usluživanje bezalkoholnih pića i napitaka, vina i piva u tim objektima,

c) novine i časopise novinskog nakladnika koji ima statut medija te novine i časopise nakladnika za koje ne postoji obveza donošenja statuta medija prema posebnom propisu, osim onih iz stavka 2. točke g) ovoga članka, otisnute na papiru koji izlaze periodično te osim onih koji u cijelosti ili većim dijelom sadrže oglase ili služe oglašavanju,

d) jestiva ulja i masti, biljnog i životinjskog podrijetla,

e) dječju hranu i prerađenu hranu na bazi žitarica za dojenčad i malu djecu,

f) isporuku vode, osim vode koja se stavlja na tržište u bocama ili u drugoj ambalaži,

g) bijeli šećer od trske i šećerne repe koji se na tržište stavlja u kristalnom obliku,

h) ulaznice za koncerte.

(4) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi primjene snižene stope PDV-a.

Članak 40.

(1) PDV-a su oslobođene:

a) transakcije osiguranja i reosiguranja, uključujući s njima povezane usluge što ih obavljaju posrednici u osiguranju i reosiguranju i zastupnici u osiguranju,

b) odobravanje kredita i zajmova, uključujući i posredovanje u tim poslovima te upravljanje kreditima ili zajmovima kada to čini osoba koja ih odobrava,

c) ugovaranje kreditnih garancija i svi drugi poslovi po kreditnim garancijama ili kojemu drugom osiguranju novca te upravljanje kreditnim garancijama kada to čini osoba koja odobrava kredit,

d) transakcije, uključujući posredovanje, u vezi sa štednim, tekućim i žiroračunima, plaćanjima, transferima, dugovima, čekovima i drugim prenosivim instrumentima, osim naplate duga,

e) transakcije, uključujući posredovanje, u vezi s valutama, novčanicama i kovanicama koje se koriste kao zakonsko sredstvo plaćanja, osim kolekcionarskih predmeta, odnosno kovanica od zlata, srebra ili drugog metala te novčanica koje se u pravilu ne koriste kao zakonsko sredstvo plaćanja ili kovanica od numizmatičkog interesa,

f) transakcije, uključujući posredovanje, osim upravljanja i pohrane, u vezi s dionicama, udjelima u trgovačkim društvima ili udruženjima, obveznicama i drugim vrijednosnim papirima, uz iznimku dokumenata kojima se utvrđuje neko pravo nad dobrima te prava ili vrijednosnih papira kojima se utvrđuju određena prava na nekretninama,

g) usluge upravljanja investicijskim fondovima,

h) isporuka poštanskih maraka po nominalnoj vrijednosti za poštanske usluge u tuzemstvu te državnih i drugih sličnih biljega,

i) priređivanje lutrijskih igara, igara na sreću u casinima, igara klađenja i igara na sreću na automatima,

j) isporuka građevina ili njihovih dijelova i zemljišta na kojem se one nalaze, osim isporuka prije prvog nastanjenja odnosno korištenja ili isporuka kod kojih od datuma prvog nastanjenja odnosno korištenja do datuma sljedeće isporuke nije proteklo više od dvije godine. Građevinom u smislu ovoga Zakona smatra se objekt pričvršćen za zemlju ili učvršćen u zemlji,

k) isporuka zemljišta, osim građevinskog zemljišta,

l) najam stambenih prostorija.

(2) PDV-a su oslobođene isporuke dobara koja se koriste isključivo za djelatnosti oslobođene PDV-a na temelju članka 39. stavka 1. ovoga Zakona i odredbi stavka 1. ovoga članka te isporuke dobara za čije stjecanje ili nabavu odnosno uporabu nije bio moguć odbitak pretporeza prema članku 61. stavku 1. ovoga Zakona.

(3) Porezni obveznik ima pravo izbora za oporezivanje ako povremeno odobrava kredite i zajmove povezane s obavljanjem isporuka dobara i usluga.

(4) Porezni obveznik ima pravo izbora za oporezivanje isporuka navedenih u stavku 1. točkama j) i k) ovoga članka pod uvjetom da je kupac porezni obveznik koji ima pravo na odbitak pretporeza u cijelosti. Pravo izbora za oporezivanje i pravo na odbitak pretporeza može se primijeniti u trenutku isporuke.

(5) Isporukom građevina ili njihovih dijelova i zemljišta na kojem se one nalaze, prije prvog nastanjenja odnosno korištenja, ili isporukom kod koje od datuma prvog nastanjenja odnosno korištenja do datuma sljedeće isporuke nije proteklo više od dvije godine u smislu stavka 1. točke j) ovoga članka smatra se i isporuka rekonstruiranih građevina ili njihovih dijelova i zemljišta na kojem se one nalaze, ako su troškovi rekonstrukcije u prethodne dvije godine prije isporuke veći od 50% prodajne cijene.

(6) Građevinskim zemljištem u smislu stavka 1. točke k) ovoga članka smatra se zemljište za koje je izdan izvršni akt kojim se odobrava građenje.

(7) Prvim nastanjenjem odnosno korištenjem u smislu stavka 1. točke j) ovoga članka smatra se trenutak stavljanja nekretnine u uporabu o čemu porezni obveznik mora imati odgovarajuću dokumentaciju.

(8) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi oslobođenja od PDV-a za ostale djelatnosti.

Članak 44.

(1) PDV-a je oslobođen:

1. konačni uvoz dobara čija bi isporuka koju obavi porezni obveznik u svim slučajevima bila oslobođena plaćanja PDV-a na području Republike Hrvatske,
2. uvoz dobara nekomercijalne naravi u osobnoj prtljazi putnika,
3. uvoz osobne imovine koju pri preseljenju u Republiku Hrvatsku uvoze fizičke osobe koje su prethodno izvan Europske unije boravile neprekidno najmanje 12 mjeseci. Oslobođenje se ne odnosi na alkohol i alkoholna pića i prerađevine, komercijalna prijevozna sredstva i dobra koja se koriste za obavljanje djelatnosti ili zanimanja,
4. uvoz dobara koja pripadaju osobama koje su prethodno izvan Europske unije boravile neprekidno najmanje 12 mjeseci, a preseljavaju u Republiku Hrvatsku radi sklapanja braka. Oslobođenje se ne odnosi na alkohol i alkoholna pića i duhanske prerađevine,
5. uvoz osobne imovine koje su hrvatski i strani državljani s uobičajenim boravištem u Republici Hrvatskoj naslijedili izvan Europske unije. Oslobođenje se ne odnosi na alkohol i alkoholna pića, duhanske prerađevine, komercijalna prijevozna sredstva, predmete koji se koriste za obavljanje djelatnosti ili zanimanja, zalihe sirovina i gotove proizvode ili poluproizvode te stoku i zalihe poljoprivrednih proizvoda čije količine premašuju uobičajene obiteljske potrebe,
6. uvoz opreme koju za vlastite potrebe i potrebe školovanja unose učenici i studenti koji u Republiku Hrvatsku dolaze zbog školovanja,
7. uvoz dobara nekomercijalne naravi sadržanih u malim pošiljkama. Oslobođenje se ne odnosi na alkohol i alkoholna pića, duhanske prerađevine, čaj, parfeme i toaletne vode,

8. uvoz dobara poslovne imovine koju radi nastavka obustavljene gospodarske djelatnosti i prijenosa djelatnosti uvozi porezni obveznik u Republiku Hrvatsku. Oslobođenje se ne odnosi na prijevozna sredstva, isporuke za ljudsku potrošnju ili prehranu životinja, gorivo, zalihe sirovina, gotove proizvode ili poluproizvode, te stoku u vlasništvu trgovaca,
9. uvoz plodova poljodjelstva, ratarstva, stočarstva, šumarstva, ribolova i ribogojstva te pčelarstva dobivenih na posjedima poljoprivrednih proizvođača u pograničnom području Republike Hrvatske koje graniči s područjem koje nije područje Europske unije, zatim sjemena, gnojiva i proizvoda za tretiranje tla i uroda s tih posjeda, te uvoz priploda i drugih proizvoda koji se dobiju od stoke koja se drži na tim posjedima,
10. uvoz terapijskih tvari ljudskog podrijetla i reagensa za određivanje krvne grupe i tipizaciju tkiva koji se upotrebljavaju za nekomercijalne medicinske ili znanstvene svrhe, laboratorijskih životinja posebno uzgojenih i poslanih bez naknade za potrebe znanstvenih istraživanja, bioloških ili kemijskih tvari namijenjenih javnim ili privatnim ustanovama koje se uglavnom bave obrazovanjem ili znanstvenim istraživanjem te uvoz farmaceutskih proizvoda za ljudsku i životinjsku medicinsku uporabu na sportskim priredbama,
11. uvoz dobara posebno izrađenih i prilagođenih za obrazovanje, zapošljavanje ili socijalnu rehabilitaciju slijepih ili drugih fizički ili mentalno hendikepiranih osoba, kada ih uvoze ustanove ili pravne osobe registrirane za obrazovanje ili pružanje pomoći takvim osobama, a dobivena su bez plaćanja naknade i bez komercijalne namjere darovatelja,
12. uvoz besplatno dobivenih dobara za zadovoljavanje osnovnih ljudskih potreba, koja radi besplatne podjele potrebitim osobama uvoze državne i druge humanitarne i dobrotvorne pravne osobe i ustanove te radi prikupljanja sredstava u korist potrebitih osoba na povremenim dobrotvornim priredbama. Plaćanja PDV-a oslobođen je i uvoz opreme koja pošiljatelj izvan Europske unije besplatno šalje navedenim organizacijama i ustanovama u svrhu zadovoljavanja njihovih operativnih potreba i ostvarivanja njihovih humanitarnih ciljeva. Oslobođenje se ne odnosi na alkohol i alkoholna pića, duhanske prerađevine, kavu i čaj te na motorna vozila, osim vozila hitne medicinske pomoći,
13. uvoz odličja i priznanja dobivenih u okviru međunarodnih događaja te darova primljenih u okviru međunarodnih odnosa, osim alkohola i alkoholnih pića te duhanske prerađevine, kao i dobara koja koriste čelnici država ili njihovi predstavnici pri službenim posjetima,
14. uvoz uzoraka dobara zanemarive vrijednosti koji služe za naručivanje istovrsnih dobara i koji su neupotrebljivi za bilo koje druge svrhe,
15. uvoz tiskanog promidžbenog materijala kao što su katalozi, cjenici, upute za uporabu i prospekti koje šalju osobe sa sjedištem izvan Europske unije,
16. uvoz dobara koja se, koriste ili troše na sajmovima i sličnim priredbama. Oslobođenje se ne odnosi na alkohol i alkoholna pića, duhanske prerađevine te kruta, tekuća ili plinovita goriva,
17. uvoz dobara namijenjenih ispitivanju, analiziranju ili testiranju radi utvrđivanja njihova sastava, kvalitete ili drugih tehničkih svojstava u svrhu informiranja ili industrijskog i komercijalnog istraživanja, a koja se pri tome u cijelosti iskoriste ili unište. Oslobođenje se ne primjenjuje za dobra korištena u ispitivanju, analizi ili testiranju koji kao takvi predstavljaju promidžbene aktivnosti,
18. uvoz trgovačkih znakova, patenata, modela, nacрта i prateće dokumentacije te obrazaca za priznavanje izuma, patenata, inovacija i slično, koji se dostavljaju nadležnim tijelima za zaštitu autorskih prava ili industrijskog i komercijalnog vlasništva,
19. uvoz turističkog informativnog materijala koji ne sadrži više od 25% komercijalnih oglasa, a koji se dijeli besplatno i čiji je cilj poticanje javnosti na posjet stranim zemljama,

20. uvoz raznih dokumenata, isprava, obrazaca i nositelja podataka,
21. uvoz materijala kao što su užad, slama, tkanina, papir, karton, drvo i plastika koji se koriste za slaganje tereta i zaštitu dobara tijekom transporta na području Republike Hrvatske, pod određenim uvjetima, te dobara za njegu i prehranu životinja koje se prevoze,
22. uvoz goriva i maziva sadržanog u tvornički ugrađenim spremnicima osobnih i komercijalnih motornih vozila i motocikala te specijalnim kontejnerima i goriva u prenosivim spremnicima,
23. uvoz kovčega s tijelima i urni s pepelom umrlih osoba, cvijeća, vijenaca i drugih ukrasnih predmeta za grobove te dobara koja uvoze organizacije uz ovlaštenje nadležnih tijela, a koja su namijenjena gradnji, održavanju ili ukrašavanju groblja te spomenika žrtvama rata iz treće zemlje koje su pokopane u Europskoj uniji,
24. uvoz dobara sadržanih u pošiljkama koje besplatno šalju fizičke osobe iz treće zemlje fizičkim osobama u Republici Hrvatskoj pod uvjetom da te pošiljke nisu komercijalne naravi,
25. uvoz dobara navedenih u točkama 2. do 23. ovoga stavka iz trećih područja,
26. uvoz dobara otpremljenih ili prevezenih iz trećeg područja ili iz treće zemlje na područje Republike Hrvatske, ako je ta dobra uvoznik ili osoba koja je određena kao porezni dužnik pri uvozu neposredno nakon uvoza isporučio unutar Europske unije uz primjenu oslobođenja od PDV-a iz članka 41. stavka 1. ovoga Zakona,
27. ponovni uvoz dobara koji obavi osoba koja ih je izvezla, u stanju u kojem su bila izvezena, ako su ta dobra oslobođena plaćanja carine,
28. uvoz dobara na temelju diplomatskih i konzularnih sporazuma, ako su oslobođena od plaćanja carine,
29. uvoz dobara koji obavi Europska unija, Europska zajednica za atomsku energiju, Europska središnja banka ili Europska investicijska banka ili organizacije koje je osnovala Europska unija, a na koje se primjenjuju prava i oslobođenja Protokola o povlasticama i imunitetima Europske unije i to u okvirima i pod uvjetima, koja su utvrđena u tom Protokolu i Sporazumom između Republike Hrvatske i Europske unije o provedbi Protokola o povlasticama i imunitetima Europske unije u Republici Hrvatskoj ili u sporazumima o sjedištu tih organizacija, ako to ne dovodi do narušavanja načela tržišnog natjecanja,
30. uvoz dobara koji obave međunarodna tijela koja nisu navedena u točki 29. ovoga stavka i koja kao takva priznaje Republika Hrvatska ili uvoz koji obave članovi tih tijela, u okvirima i pod uvjetima propisanim međunarodnim sporazumima o osnivanju takvih tijela ili sporazumima o njihovom sjedištu,
31. uvoz dobara koji obave oružane snage drugih država koje su članice Sjevernoatlantskog saveza za potrebe tih snaga ili pratećeg civilnog osoblja, kao i za opskrbu njihovih menzi ili kantina, ako te snage sudjeluju u zajedničkim obrambenim aktivnostima,
32. uvoz neprerađenog ili prerađenog ulova, ali još neisporučenog, kojega poduzetnici koji se bave morskim ribolovom dovoze u luke,
33. uvoz zlata koji obavi Hrvatska narodna banka,
34. uvoz plina preko sustava za prirodni plin ili bilo koje mreže priključene na takav sustav ili plina koji se puni iz nekog plovila za prijevoz plina u sustav za prirodni plin ili u neku mrežu proizvodnih plinovoda, uvoz električne energije, grijanja ili hlađenja preko sustava za grijanje ili hlađenje,
35. usluge koje se odnose na uvoz dobara, ako je vrijednost takvih usluga uključena u poreznu osnovicu u skladu s odredbom članka 35. ovoga Zakona,
36. privremeni uvoz dobara pod uvjetima propisanim carinskim propisima,

37. usluge koje se neposredno odnose na uvoz dobara za koje je Carinska uprava odobrila privremeni uvoz u tuzemstvo i ako je primatelj usluga naručitelj iz inozemstva. Navedeno se ne primjenjuje na usluge u vezi s prijevoznim sredstvima, paletama i kontejnerima,
38. prijevozne i sve druge otpremne usluge u vezi s dobrima u provozu kroz carinsko područje Republike Hrvatske.

(2) Oslobođenje od PDV-a iz stavka 1. točke 26. ovoga članka primjenjuje se u slučajevima, kada nakon uvoza dobara slijedi isporuka dobara, koja je prema članku 41. stavku 1. točkama a) i d) ovoga Zakona oslobođena od plaćanja PDV-a, samo ako je uvoznik u trenutku uvoza Carinskoj upravi pružio najmanje sljedeće podatke:

- a) svoj PDV identifikacijski broj izdan u Republici Hrvatskoj ili PDV identifikacijski broj svoga poreznog zastupnika, koji jamči za plaćanje PDV-a, izdan u Republici Hrvatskoj,
- b) PDV identifikacijski broj stjecatelja, izdan u drugoj državi članici, kojemu se isporučuju dobra prema članku 41. stavku 1. točki a) ovoga Zakona ili vlastiti PDV identifikacijski broj izdan u državi u kojoj završava prijevoz ili otprema dobara, ako se dobra prema članku 41. stavku 1. točki d) ovoga Zakona premještaju,
- c) dokaz iz kojeg je vidljivo da su uvezena dobra namijenjena za prijevoz ili otpremu iz Republike Hrvatske u neku drugu državu članicu.

(3) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi oslobođenja od PDV-a pri uvozu.

Članak 51.

(1) Plaćanja PDV-a oslobođeno je sljedeće:

- a) isporuke dobara namijenjenih podnošenju carinarnici i po potrebi za privremeni smještaj,
- b) isporuke dobara koje se u skladu s carinskim propisima unose i smještaju u slobodnu zonu ili slobodno skladište,
- c) isporuke dobara koje se u skladu s carinskim propisima stavljaju u postupak carinskog skladištenja ili postupak unutarnje proizvodnje.

(2) Plaćanja PDV-a oslobođena je isporuka dobara i obavljanje usluga na tim dobrima na mjestima navedenima u stavku 1. ovoga članka, tako dugo dok se na njih primjenjuje postupak iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Plaćanja PDV-a oslobođene su i usluge povezane s isporukama iz stavka 1. ovoga članka.

(4) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka.

Članak 60.

(1) Porezni obveznik može odbiti pretporez za isporuku dobara ili usluga, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- a) odbitak pretporeza nije isključen prema članku 58. stavcima 4. i 8., članku 61. stavku 1. te članku 62. stavku 1. ovoga Zakona,
- b) ima račun u vezi s isporukom dobara i usluga, izdan u skladu s odredbama članaka 78., 79., 80. i 81. ovoga Zakona, osim u slučaju iz točke c) ovoga stavka,

- c) da za uvezena dobra ima jedinstvenu carinsku deklaraciju u kojoj je naveden kao primatelj ili uvoznik dobara te u kojoj je iskazan iznos PDV-a koji treba platiti ili je omogućeno njegovo izračunavanje,
- d) kada je obvezan platiti PDV temeljem prijenosa porezne obveze prema članku 75. stavku 1. točkama 3., 6. i 7. te članku 75. stavcima 2. i 3. ovoga Zakona,
- e) da iznos obveze PDV-a, kao i sve podatke potrebne za obračun PDV-a na stjecanje dobara unutar Europske unije iskaže u prijavi PDV-a iz članka 85. stavka 1. ovoga Zakona i da ima račun,
- f) kod plaćenog predujma pretporez može odbiti ako je primljeni račun izdan u skladu s člankom 78. stavkom 1. ovoga Zakona.

(2) Porezni obveznik odbija pretporez tako da od ukupnog iznosa PDV-a, koji je obvezan platiti za razdoblje oporezivanja, odbije ukupni iznos pretporeza za koji su u razdoblju oporezivanja ispunjeni uvjeti za odbitak pretporeza propisani ovim člankom.

(3) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi uvjeta za odbitak pretporeza.

Članak 61.

(1) Porezni obveznik ne može odbiti pretporez u sljedećim slučajevima:

- a) za nabavu i najam plovila namijenjenih za razonodu, zrakoplova, osobnih automobila i drugih sredstava za osobni prijevoz, uključujući nabavu svih dobara i usluga u vezi s tim dobrima,
- b) za nabavu dobara i usluga za potrebe reprezentacije pri čemu se reprezentacijom smatraju izdaci za ugošćivanje poslovnih partnera, darivanje poslovnih partnera, plaćanje poslovnim partnerima izdataka za odmor, sport i razonodu, izdataka za najam automobila, plovila, zrakoplova, kuća za odmor i slično.

(2) Iznimno, odredbe stavka 1. točke a) ovoga članka ne primjenjuju se ako se radi o plovilima i zrakoplovima kojima se obavlja djelatnost prijevoza putnika i dobara te iznajmljivanja ili se nabavljaju za daljnju prodaju te ako se radi o osobnim automobilima i drugim prijevoznim sredstvima za osobni prijevoz koja se koriste za obuku vozača, testiranje vozila, servisnu službu, djelatnost prijevoza putnika i dobara, prijevoza umrlih, iznajmljivanja ili se nabavljaju za daljnju prodaju.

(3) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi ograničenja prava na odbitak pretporeza.

Članak 64.

(1) Ako se u vezi nekog gospodarskog dobra u roku od pet godina uključujući kalendarsku godinu u kojoj je gospodarsko dobro nabavljeno ili proizvedeno promjene uvjeti koji su u toj godini bili mjerodavni za odbitak pretporeza, tada se za razdoblje nakon promjene obavlja ispravak pretporeza. Promjenom uvjeta mjerodavnih za odbitak pretporeza smatra se naknadna promjena tih uvjeta koja je dovela do većeg ili manjeg prava na odbitak pretporeza u odnosu na godinu u kojoj je dobro nabavljeno ili proizvedeno. Kada se radi o nekretninama, tada se umjesto razdoblja od pet godina primjenjuje razdoblje od 10 godina.

(2) Godišnji iznos ispravka pretporeza iznosi 1/5, odnosno 1/10 iznosa PDV-a koji je bio zaračunan za gospodarska dobra.

(3) Gospodarskim dobrima u smislu stavka 1. ovoga članka smatraju se dobra koja prema računovodstvenim propisima spadaju u dugotrajnu imovinu poreznog obveznika.

(4) Ispravak pretporeza nije potrebno obavljati ako pretporez koji bi se trebao ispraviti iznosi manje od 1.000,00 kuna po jednom gospodarskom dobru.

(5) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi ispravka pretporeza kod gospodarskih dobara.

Članak 67.

(1) Porezni obveznik koji na području Europske unije nema sjedište, stalnu poslovnu jedinicu iz koje su obavljene isporuke, prebivalište ili uobičajeno boravište ima pod uvjetima propisanim ovim Zakonom pravo na povrat PDV-a zaračunanog za pokretna dobra i usluge koje su mu obavili drugi porezni obveznici u Republici Hrvatskoj ili koji mu je zaračunan prilikom uvoza dobara u Republici Hrvatskoj. Pravo na povrat PDV-a ostvaruje pod uvjetom da u državi podrijetla podnositelja zahtjeva tuzemni porezni obveznik također ima pravo na povrat PDV-a.

(2) Pravo na povrat PDV-a iz stavka 1. ovoga članka ima porezni obveznik koji u razdoblju za koje traži povrat PDV-a nije obavljao isporuke dobara i usluge za koje je mjesto oporezivanja u Republici Hrvatskoj, osim:

a) prijevoznih i s prijevozom povezanih usluga, oslobođenih plaćanja PDV-a u skladu s člankom 44. stavkom 1. točkom 35., člancima 45., 46. i 47., člankom 48. stavkom 1. i člankom 49. ovoga Zakona,

b) usluga za koje je u skladu s člankom 75. stavkom 1. točkom 6. ovoga Zakona PDV obvezna platiti osoba kojoj su usluge obavljene.

(3) Kod povrata PDV-a iz stavka 1. ovoga članka primjenjuju se odredbe ovoga Zakona koje se odnose na odbitak pretporeza.

(4) Porezni obveznik iz stavka 1. ovoga članka nema pravo na povrat PDV-a za:

a) iznose PDV-a koji su, prema odredbama ovoga Zakona netočno zaračunani,

b) iznose PDV-a koji su zaračunani za isporuke dobara koje su oslobođene ili mogu biti oslobođene plaćanja PDV-a u skladu s odredbama članka 41. stavka 1. te članka 45. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona.

(5) Porezni obveznik iz stavka 2. ovoga članka da bi ostvario pravo na povrat PDV-a mora Poreznoj upravi, predati zahtjev za povrat PDV-a najkasnije do 30. lipnja kalendarske godine nakon završetka kalendarske godine na koju se zahtjev odnosi.

(6) Razdoblje povrata ne smije biti dulje od jedne kalendarske godine niti kraće od tri kalendarska mjeseca zaredom. Zahtjevi za povrat mogu se odnositi i na razdoblje kraće od tri mjeseca ako to razdoblje obuhvaća kraj kalendarske godine.

(7) Zahtjev za povrat PDV-a koji se odnosi na razdoblje povrata kraće od jedne kalendarske godine, ali ne kraće od tri mjeseca, može se podnijeti ako iznos PDV-a za koji se traži povrat nije manji od 3.100,00 kuna.

(8) Zahtjev za povrat PDV-a koji se odnosi na razdoblje povrata od jedne kalendarske godine, može se podnijeti ako iznos PDV-a za koji se traži povrat nije manji od 400,00 kuna.

(9) Porezna uprava, u roku od najviše osam mjeseci od primitka zahtjeva za povrat PDV-a donosi rješenje o tome je li zahtjev odobren u cijelosti ili djelomično ili nije odobren.

(10) Ako je zahtjev za povrat odobren, Porezna uprava, izvršava povrat odobrenog iznosa najkasnije u roku od 10 radnih dana po isteku roka iz stavka 9. ovoga članka na račun podnositelja zahtjeva o njegovom trošku.

(11) Ministar financija pravilnikom propisuje postupak, oblik i sadržaj obrasca za povrat PDV-a te odredbe o zastupanju podnositelja zahtjeva za povrat PDV-a.

Članak 75.

(1) PDV mora plaćati:

1. svaki porezni obveznik koji obavlja oporezive isporuke dobara i usluga, osim kada je PDV u skladu s odredbama ovoga članka obvezna plaćati druga osoba,

2. svaka osoba koja se smatra uvoznikom, odnosno carinskim dužnikom ili primateljem dobara prema carinskim propisima,

3. svaka osoba koja obavi oporezivo stjecanje dobara unutar Europske unije i primatelj dobara iz članka 10. stavka 4. ovoga Zakona,

4. stjecatelj novih prijevoznih sredstava u slučaju iz članka 4. stavka 1. točke 2.b) ovoga Zakona,

5. izdavatelj računa iz članka 79. stavaka 10. i 11. ovoga Zakona te svaka osoba koja iskaže PDV na računu,

6. svaki porezni obveznik ili pravna osoba koja nije porezni obveznik, a registrirana je za potrebe PDV-a, kojoj se obavljaju usluge iz članka 17. stavka 1. ovoga Zakona ako te usluge obavlja porezni obveznik koji nema sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u tuzemstvu,

7. svaka osoba registrirana za potrebe PDV-a u tuzemstvu kojoj je obavljena isporuka plina, električne energije, hlađenja ili grijanja putem sustava iz članka 15. ovoga Zakona, ako isporuke obavlja porezni obveznik koji nema sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u tuzemstvu.

(2) Ako oporezive isporuke dobara ili usluga obavlja porezni obveznik koji nema sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u tuzemstvu, PDV plaća porezni obveznik, odnosno pravna osoba koja nije porezni obveznik, ali je registrirana za potrebe PDV-a, kojemu je obavljena isporuka dobara ili usluga.

(3) Porezni obveznik upisan u registar obveznika PDV-a u Republici Hrvatskoj obavezan je platiti PDV kada mu se obave sljedeće isporuke:

a) građevinske usluge kojima se smatraju usluge u vezi s izgradnjom, održavanjem, rekonstrukcijom ili uklanjanjem građevina, uključujući usluge popravka i čišćenja. Isto se odnosi i na ustupanje osoblja ako ustupano osoblje obavlja građevinske usluge,

b) isporuke rabljenog materijala i onoga koji se u istom stanju ne može ponovno upotrijebiti, otpada, industrijskog i neindustrijskog otpada, reciklažnog otpada, djelomično obrađenog otpada, te dobara i usluga koje pravilnikom propisuje ministar financija,

c) isporuka nekretnina, prema članku 40. stavku 1. točkama j) i k) ovoga Zakona, ako se isporučitelj odlučio za oporezivanje u skladu s člankom 40. stavkom 4. ovoga Zakona,

d) isporuka nekretnina koje je prodao ovršenik u postupku ovrhe,

e) prijenos emisijskih jedinica stakleničkih plinova sukladno propisima kojima se uređuje sustav trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova.

(4) U smislu ovoga članka, porezni obveznik koji u tuzemstvu ima stalnu poslovnu jedinicu smatra se poreznim obveznikom koji nema sjedište u tuzemstvu ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

a) porezni obveznik obavlja oporezivu isporuku dobara i usluga u tuzemstvu,

b) poslovna jedinica koju ima porezni obveznik u tuzemstvu ne sudjeluje u toj isporuci dobara i obavljenih usluga.

(5) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi obveze plaćanja PDV-a.

Članak 76.

(1) Obračunani i prijavljeni PDV za razdoblje oporezivanja porezni obveznik mora platiti do posljednjeg dana u mjesecu koji slijedi po završetku razdoblja oporezivanja iz članka 84. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona.

(2) Razliku PDV-a iz članka 85. stavka 7. ovoga Zakona porezni obveznik mora platiti u roku za plaćanje iz stavka 1. ovoga članka.

(3) U roku iz stavka 1. ovoga članka PDV moraju platiti i sve osobe navedene u članku 75. stavku 1. točkama 3., 5., 6. i 7. te članku 75. stavcima 2. i 3. ovoga Zakona.

(4) Smatra se da je PDV u smislu članka 75. stavka 1. točaka 3., 6. i 7. te članka 75. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona plaćen ako je u prijavi PDV-a iskazana obveza temeljem prijenosa obveze plaćanja PDV-a.

(5) Iznimno od stavka 3. ovoga članka, osoba koja nije registrirana za potrebe PDV-a, a koja stječe novo prijevozno sredstvo u smislu članka 4. stavka 1. točke 2.b) ovoga Zakona, plaća PDV na temelju rješenja Porezne uprave.

(6) U slučaju stjecanja novih prijevoznih sredstava prema članku 4. stavku 1. točki 2.b) ovoga Zakona, novo prijevozno sredstvo može se registrirati kod nadležnog tijela prema posebnim propisima samo uz predočenje prijave za stjecanje novih prijevoznih sredstva koju je ovjerila nadležna ispostava Porezne uprave. Za registraciju novih prijevoznih sredstava stjecatelji koji nisu registrirani za potrebe PDV-a obvezni su priložiti potvrdu o plaćenom PDV-u. Potvrda se izdaje na zahtjev stjecatelja.

(7) PDV pri uvozu plaća se u roku za plaćanje uvoznih davanja u skladu s carinskim propisima.

(8) Iznimno od stavka 7. ovoga članka smatra se da je PDV pri uvozu plaćen ako ga porezni obveznik, koji ima pravo na odbitak pretporeza u cijelosti, iskaže kao obvezu u prijavi PDV-a, a za takav način obračunavanja i plaćanja PDV-a poreznom obvezniku izdat će se rješenje.

(9) Porezni obveznik PDV plaća na propisani uplatni račun prema posebnim propisima.

(10) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi izdavanja rješenja i plaćanju PDV-a pri uvozu dobara.

Članak 77.

(1) Svaka osoba mora Poreznoj upravi prijaviti početak svoje djelatnosti kao poreznog obveznika, odnosno mora se prijaviti u registar obveznika PDV-a ako je vrijednost njezinih isporuka u prethodnoj kalendarskoj godini prešla iznos iz članka 90. stavka 1. ovoga Zakona. Porezni obveznik koji obavlja transakcije unutar Europske unije obavezan je od Porezne uprave zatražiti izdavanje PDV identifikacijskog broja na propisanom obrascu. Porezni obveznik obavezan je Poreznoj upravi prijaviti svaku promjenu ili prestanak obavljanja djelatnosti.

(2) Obveza za podnošenje zahtjeva za izdavanje PDV identifikacijskog broja ne odnosi se na porezne obveznike iz članka 6. stavka 4. ovoga Zakona, male porezne obveznike iz članka 90. stavka 1. ovoga Zakona te porezne obveznike koji obavljaju isključivo transakcije oslobođene plaćanja PDV-a bez prava na odbitak pretporeza.

(3) Neovisno o stavku 1. ovoga članka, svaki porezni obveznik ili pravna osoba koja nije porezni obveznik, a koji stječu dobra unutar Europske unije koja u skladu s člankom 5. stavkom 1. točkama a) i b) ovoga Zakona nisu predmet oporezivanja PDV-om obavezan je Poreznoj upravi prijaviti obavljanje takvih stjecanja kada ona postanu predmet oporezivanja PDV-om i nadležnoj ispostavi Porezne uprave podnijeti zahtjev za izdavanje PDV identifikacijskog broja.

(4) Neovisno o stavku 2. ovoga članka, svaki porezni obveznik koji ima sjedište, stalnu poslovnu jedinicu, prebivalište ili uobičajeno boravište u Republici Hrvatskoj i koji obavlja usluge na području druge države članice za koje je primatelj usluga u drugoj državi članici obavezan platiti PDV prema članku 196. Direktive Vijeća 2006/112/EZ i svaki porezni obveznik primatelj usluga iz članka 75. stavka 1. točke 6. ovoga Zakona obavezan je Poreznoj upravi podnijeti zahtjev za izdavanje PDV identifikacijskog broja.

(5) Porezna uprava dodijelit će PDV identifikacijski broj:

a) svakom poreznom obvezniku koji na području Republike Hrvatske obavlja isporuke dobara ili usluga za koje postoji pravo na odbitak PDV-a, osim poreznom obvezniku iz članka 6. stavka 4. ovoga Zakona i poreznom obvezniku koji obavlja isporuke dobara ili usluga za koje PDV plaća primatelj dobara ili usluga u skladu s člankom 75. stavcima 1. točkama 3., 6. i 7. te člankom 75. stavkom 2. ovoga Zakona,

b) svakom poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, koji stječe dobra unutar Europske unije u skladu s člankom 4. stavkom 1. točkom 2. ovoga Zakona te svakom poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik čija su stjecanja dobara unutar Europske unije predmet oporezivanja PDV-om u skladu s člankom 5. stavkom 4. ovoga Zakona,

c) svakom poreznom obvezniku koji u Republici Hrvatskoj obavlja stjecanje dobara unutar Europske unije za potrebe svoje gospodarske djelatnosti iz članka 6. stavka 2. ovoga Zakona koja se obavlja izvan Republike Hrvatske,

d) svakom poreznom obvezniku koji u Republici Hrvatskoj prima usluge za koje je obavezan platiti PDV u skladu s člankom 75. stavkom 1. točkom 6. ovoga Zakona,

e) svakom poreznom obvezniku koji ima sjedište, stalnu poslovnu jedinicu, prebivalište ili uobičajeno boravište u Republici Hrvatskoj koji obavlja usluge na području druge države članice za koje je primatelj usluge obavezan platiti PDV u skladu s člankom 196. Direktive Vijeća 2006/112/EZ.

(6) PDV identifikacijski broj je osobni identifikacijski broj (OIB) kojemu se dodaje predznak »HR«.

(7) Porezna uprava može odbiti dodjelu ili ukinuti dodijeljeni PDV identifikacijski broj ako utvrdi da više ne postoje razlozi za registriranje za potrebe PDV-a ili ako porezni obveznik zlorabotrebjava PDV identifikacijski broj. Porezna uprava donijet će o tome rješenje, a žalba ne odgađa izvršenje rješenja.

(8) Porezna uprava može suspendirati PDV identifikacijski broj u slučaju sumnje na zlorabotrebju PDV identifikacijskog broja te će o tome obavijestiti poreznog obveznika. Suspendiranje PDV identifikacijskog broja ne smatra se ukidanjem. Suspendirani PDV identifikacijski broj Porezna uprava može ponovo aktivirati. Porezna uprava ukinut će suspendirani PDV identifikacijski broj u slučaju da porezni obveznik u roku od jedne godine ne dostavi dokaz kojim se otklanja razlog suspendiranja PDV identifikacijskog broja.

(9) Ministar financija pravilnikom propisuje sadržaj i oblik obrasca iz ovoga članka, postupak dodjele suspendiranja i ukidanja PDV identifikacijskog broja i postupak za prijavu u registar obveznika PDV-a.

Članak 79.

(1) Račun mora sadržavati sljedeće podatke:

1. broj računa i datum izdavanja,
2. ime i prezime (naziv), adresu, osobni identifikacijski broj ili PDV identifikacijski broj poreznog obveznika koji je isporučio dobra ili obavio usluge (prodavatelja),
3. ime i prezime (naziv), adresu, osobni identifikacijski broj ili PDV identifikacijski broj poreznog obveznika kome su isporučena dobra ili obavljene usluge (kupca),
4. količinu i uobičajeni trgovački naziv isporučenih dobara te vrstu i količinu obavljenih usluga,
5. datum isporuke dobara ili obavljenih usluga ili datum primitka predujma u računu za predujam, ako se taj datum može odrediti i razlikuje se od datuma izdavanja računa,
6. jediničnu cijenu bez PDV-a, odnosno iznos naknade za isporučena dobra ili obavljene usluge, razvrstane po stopi PDV-a,
7. popuste ili rabate ako nisu uključeni u jediničnu cijenu,
8. stopu PDV-a,
9. iznos PDV-a razvrstan po stopi PDV-a, osim ako se primjenjuje posebni postupak za koji je u smislu ovoga Zakona taj podatak isključen,
10. zbrojni iznos naknade i PDV-a.

(2) Porezni obveznik obavezan je u računu iskazivati osobni identifikacijski broj. Za transakcije unutar Europske unije porezni obveznik obavezan je u računu iskazati PDV identifikacijski broj.

(3) Porezni obveznik koji obavlja oslobođene isporuke dobara ili usluga mora se u računu pozvati na odredbe ovoga Zakona kojim je to oslobođenje propisano, odnosno na odredbe članka 10. ovoga Zakona ili odgovarajuću odredbu Direktive Vijeća 2006/112/EZ-a ili navesti napomenu koja upućuje na oslobođenje. U tim slučajevima u računu ne smiju biti iskazani podaci iz stavka 1. točaka 8., 9. i 10. ovoga članka, već samo zbrojni iznos naknade.

(4) Porezni obveznik koji primjenjuje posebni postupak oporezivanja iz članka 91. ovoga Zakona u računu mora navesti »posebni postupak oporezivanja – putničke agencije«.

(5) Porezni obveznik koji primjenjuje posebni postupak oporezivanja marže iz članka 95. ovoga Zakona u računu mora navesti »posebni postupak oporezivanja marže – rabljena

dobra«, »posebni postupak oporezivanja marže – umjetnička djela«, odnosno »posebni postupak oporezivanja marže – kolekcionarski ili antikni predmeti«.

(6) Kada kupac koji prima isporuku izdaje račun umjesto isporučitelja u računu mora navesti »samoizdavanje računa«.

(7) U slučaju kada je primatelj dobara ili usluga obavezan platiti PDV isporučitelj u računu mora navesti »prijenos porezne obveze« ili engleski izraz »reverse charge«.

(8) Ako porezni obveznik imenuje poreznog zastupnika iz članka 126. ovoga Zakona, u računu mora biti iskazano ime i prezime (naziv), adresa, osobni identifikacijski broj ili PDV identifikacijski broj poreznog zastupnika.

(9) Računi za isporuke novih prijevoznih sredstava unutar Europske unije obavljene u smislu članka 41. stavka 1. točke a) i b) ovoga Zakona moraju sadržavati i podatke iz članka 4. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona.

(10) Ako porezni obveznik u računu za isporučena dobra ili obavljene usluge iskaže PDV viši od onoga koji duguje prema Zakonu, tada duguje viši iznos, osim kad ispravi račun izdan primatelju na način propisan za ispravak porezne osnovice u skladu s člankom 33. stavkom 7. ovoga Zakona.

(11) Ako netko na računu za isporučena dobra ili obavljene usluge iskaže PDV, iako za to nije ovlašten ili izda račun iako dobra nisu isporučena ili usluge nisu obavljene, duguje iskazani iznos PDV-a, osim kad ispravi račun izdan primatelju na način propisan za ispravak porezne osnovice u skladu s člankom 33. stavkom 7. ovoga Zakona.

(12) Porezni obveznik za obavljene isporuke dobara i usluga čiji iznos nije viši od 700,00 kuna može izdati pojednostavljeni račun. Takav račun mora sadržavati sljedeće podatke:

1. broj računa i datum izdavanja,

2. ime i prezime (naziv), adresu, osobni identifikacijski broj ili PDV identifikacijski broj poreznog obveznika koji je isporučio dobra ili obavio usluge (prodavatelja) te naznaku mjesta gdje je isporuka dobara ili usluga obavljena (broj prodajnog mjesta, poslovnog prostora, prodavaonice i slično),

3. ime i prezime (naziv), osobni identifikacijski broj ili PDV identifikacijski broj poreznog obveznika kome su isporučena dobra ili obavljene usluge (kupca),

4. količinu i uobičajeni trgovački naziv isporučenih dobara te vrstu i količinu obavljenih usluga,

5. iznos naknade s uključenim PDV-om razvrstane po stopi PDV-a,

6. iznos obračunanog PDV-a razvrstanog po stopi PDV-a,

7. kada je izdana isprava ili obavijest koja se smatra računom u skladu s člankom 78. stavkom 8. ovoga Zakona, uputu na prvobitni račun uz pojedinosti koje su izmijenjene.

(13) Porezni obveznik ne smije izdati pojednostavljeni račun za isporuke dobara ili usluga koje obavi u drugu državu članicu u kojoj se treba platiti PDV, ili njegova stalna poslovna jedinica u toj državi članici ne sudjeluje u isporuci u smislu članka 192.a Direktive Vijeća 2006/112/EZ, a osoba koja je obvezna platiti PDV je osoba kojoj je dobro bilo isporučeno, odnosno usluga obavljena.

(14) Porezni obveznik koji u drugoj državi članici u kojoj se treba platiti PDV nema sjedište ili njegova stalna poslova jedinica u toj državi članici ne sudjeluje u isporuci u smislu članka 192.a Direktive Vijeća 2006/112/EZ obavi isporuku dobara ili usluga primatelju koji je obvezan platiti PDV, na računu umjesto svih podataka iz stavka 1. točaka 6., 7., 8. i 9. ovoga članka navodi poreznu osnovicu tih dobara i usluga te količinu isporučenih dobara ili usluga i njihov naziv.

Članak 85.

(1) Porezni obveznik mora za razdoblje oporezivanja utvrditi obvezu PDV-a i iskazati je u prijavi PDV-a u kojoj se navode svi podaci potrebni za obračunavanje PDV-a odnosno ukupnu vrijednost oporezivih transakcija i iznos PDV-a i pretporeza po stopama PDV-a te ukupnu vrijednost oslobođenih transakcija i transakcija koje ne podliježu oporezivanju.

(2) Osim podataka iz stavka 1. ovoga članka u prijavi PDV-a koji se odnosi na određeno razdoblje oporezivanja porezni obveznik mora navesti sljedeće podatke:

a) ukupnu vrijednost, bez PDV-a, isporuka dobara iz članka 41. stavka 1. ovoga Zakona za koje je u tom razdoblju oporezivanja nastala obveza obračuna PDV-a,

b) ukupnu vrijednost, bez PDV-a, stjecanja dobara unutar Europske unije te stjecanja iz članka 9. stavaka 3. i 4. ovoga Zakona, obavljenih u Republici Hrvatskoj za koje je u tom razdoblje oporezivanja nastala obveza obračuna PDV-a,

c) ukupnu vrijednost, bez PDV-a, isporuka dobara iz članka 13. stavaka 3., 4. i 10. ovoga Zakona, obavljenih na području druge države članice za koje je u tom razdoblju oporezivanja nastala obveza obračuna PDV-a, ako su dobra poslana ili otpremljena iz Republike Hrvatske,

d) ukupnu vrijednost, bez PDV-a, isporuka dobara iz članka 13. stavaka 3., 4. i 10. ovoga Zakona, obavljenih u Republici Hrvatskoj i za koje je u tom razdoblju oporezivanja nastala obveza obračuna PDV-a, ako se dobra pošalju ili otpreme iz druge države članice,

e) ukupnu vrijednost isporuka dobara, bez PDV-a, za koja je primatelj isporuke iz članka 10. stavka 4. ovoga Zakona obvezan platiti PDV prema članku 75. stavku 1. točki 3. ovoga Zakona i za koje je u tom razdoblju oporezivanja nastala obveza obračuna PDV-a,

f) ukupnu vrijednost obavljenih usluga, bez PDV-a, iz članka 17. stavka 1. ovoga Zakona za koje je u tom razdoblju oporezivanja nastala obveza obračuna PDV-a,

g) ukupnu vrijednost isporuka za koje je primatelj obvezan platiti PDV u skladu s člankom 75. stavkom 1. točkom 7. te člankom 75. stavcima 2. i 3. ovoga Zakona,

h) broj i ukupnu vrijednost isporuka iz članka 40. stavka 1. točaka j) i k) ovoga Zakona,

i) broj i ukupnu vrijednost isporuka iz članka 40. stavka 4. ovoga Zakona,

j) primjenu postupka oporezivanja prema naplaćenim naknadama.

(3) Prijavu iz stavka 1. ovoga članka obvezna je podnijeti i osoba koja je obvezna platiti PDV umjesto poreznog obveznika koji nema sjedište u Republici Hrvatskoj, pravna osoba koja nije porezni obveznik i obvezna je platiti PDV na stjecanje dobara unutar Europske unije, osoba koja je registrirana za potrebe PDV-a i stječe novo prijevozno sredstvo te porezni obveznik ili pravna osoba koja nije porezni obveznik, čija ostala stjecanja nisu predmet oporezivanja PDV-om, a koji unutar Europske unije stječe dobra koja podliježu trošarinama. Prijavu PDV-a je obvezan podnijeti i mali porezni obveznik iz članka 90. stavka 1. ovoga Zakona kada obavlja usluge poreznim obveznicima iz drugih država članica ili iz trećih zemalja za koje je prema članku 17. stavku 1. ovoga Zakona mjesto obavljanja usluge mjesto sjedišta primatelja usluge.

(4) Kod obračunavanja PDV-a potrebno je uzeti u obzir i iznose iskazane na računu iz članka 79. stavaka 10. i 11. ovoga Zakona.

(5) Od iznosa PDV-a koji se obračunava prema odredbama stavaka 1., 2. i 4. ovoga članka, odbija se pretporez u smislu članka 57. stavka 2. ovoga Zakona.

(6) Porezni obveznik prijavu PDV-a iz stavka 1. ovoga članka mora predati nadležnoj ispostavi Porezne uprave prema svome sjedištu odnosno prebivalištu ili uobičajenom boravištu na propisanom obrascu do 20-og dana u mjesecu koji slijedi po završetku razdoblja oporezivanja iz članka 84. stavaka 1., 2. i 4. ovoga Zakona.

(7) Porezni obveznik mora u prijavi PDV-a koju podnosi za posljednje razdoblje oporezivanja kalendarske godine napraviti sva usklađenja i ispravke za tu kalendarsku godinu. Ako porezni obveznik prestaje s poslovanjem, obvezan je u prijavi PDV-a koju podnosi za posljednje razdoblje oporezivanja u kojem je poslovao napraviti sva usklađenja i ispravke do dana prestanka poslovanja.

(8) Ako porezni obveznik u propisanom roku ne podnese prijavu PDV-a ili nema propisanu dokumentaciju i porezne evidencije, Porezna uprava može procijeniti ili utvrditi poreznu obvezu.

(9) Porezni obveznik koji nema sjedište, stalnu poslovnu jedinicu, prebivalište ili uobičajeno boravište u tuzemstvu i obavlja isključivo povremeni međunarodni cestovni prijevoz putnika na području Republike Hrvatske prijavu PDV-a može podnijeti u papirnatom obliku. Prijavu PDV-a u papirnatom obliku mogu podnijeti i mali porezni obveznici koji isključivo primaju i obavljaju usluge poreznim obveznicima iz trećih zemalja.

(10) Porezni obveznik koji obavlja isporuke iz članka 75. stavka 3. Zakona podnosi i prijavu o tuzemnim isporukama s prijenosom porezne obveze.

(11) Ministar financija pravilnikom propisuje oblik i sadržaj obrasca prijave PDV-a, oblik, sadržaj i rokove podnošenja prijave iz stavka 10. ovoga članka te rokove podnošenja prijave PDV-a koju podnosi porezni obveznik koji obavlja isključivo povremeni međunarodni cestovni prijevoz putnika na području Republike Hrvatske.

Članak 87.

(1) Porezni obveznik koji obavlja isporuku novog prijevoznog sredstva osobi koja nije registrirana za potrebe PDV-a ili porezni obveznik iz članka 6. stavka 4. ovoga Zakona, kod isporuke novog prijevoznog sredstva u skladu s člankom 41. stavkom 1. točkom b) ovoga Zakona, mora podnijeti prijavu za isporuke novih prijevoznih sredstava u roku od 10 dana od dana isporuke novog prijevoznog sredstva u kojoj iskazuje vrijednost tih isporuka.

(2) Porezni obveznik koji stječe nova prijevozna sredstva unutar Europske unije sukladno članku 4. stavku 1. točki 2.b) ovoga Zakona, mora podnijeti prijavu za stjecanje novih prijevoznih sredstava u roku od 10 dana od dana stjecanja novog prijevoznog sredstva u kojoj iskazuje sve podatke potrebne za obračun i nadzor PDV-a. Navedenu prijavu ne podnosi porezni obveznik koji nova prijevozna sredstva koristi za daljnju prodaju.

(3) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi podnošenja prijave za isporuke i stjecanje novih prijevoznih sredstava te oblik i sadržaj obrazaca prijave iz ovoga članka.

Članak 90.

(1) »Malim poreznim obveznikom« u smislu ovoga Zakona smatra se pravna osoba sa sjedištem, stalnom poslovnom jedinicom, odnosno fizička osoba s prebivalištem ili uobičajenim boravištem u tuzemstvu, čija vrijednost isporuka dobara ili obavljenih usluga u prethodnoj kalendarskoj godini nije bila veća od 230.000,00 kuna.

(2) Porezni obveznik iz stavka 1. ovoga članka oslobođen je plaćanja PDV-a na isporuke dobara ili usluga, nema pravo iskazivati PDV na izdanim računima i nema pravo na odbitak pretporeza.

(3) Porezni obveznik iz stavka 1. ovoga članka može od Porezne uprave zatražiti da se na njega ne primjenjuje stavak 2. ovoga članka što ga obvezuje sljedećih pet kalendarskih godina na redovni postupak oporezivanja prema ovome Zakonu. Ako je porezni obveznik podnio zahtjev za registriranje za potrebe PDV-a radi upisa u registar obveznika PDV-a, smatrat će se da je zahtjev usvojen ako Porezna uprava u roku od osam dana od dana primitka zahtjeva ne donese rješenje o istom.

(4) Oslobođenje od plaćanja PDV-a iz stavka 2. ovoga članka ne primjenjuje se:

a) na isporuke novih prijevoznih sredstava prema uvjetima iz članka 41. stavka 1. točke a) i b) ovoga Zakona,

b) u slučaju prijenosa porezne obveze na male porezne obveznike u smislu članka 75. stavka 1. točaka 6. i 7. te članka 75. stavka 2. ovoga Zakona.

(5) Vrijednost isporuka dobara i usluga, u smislu stavka 1. ovoga članka, bez PDV-a, obuhvaća:

a) vrijednost isporuka dobara ili usluga koje su oporezive,

b) vrijednost isporuka oslobođenih PDV-a iz članaka 45., 46., 47., 48. i 49. ovoga Zakona,

c) vrijednost isporuka nekretnina i transakcija iz članka 40. stavka 1. točaka a) do g) ovoga Zakona, osim ako su te transakcije pomoćne.

(6) Isporuka materijalnih i nematerijalnih gospodarskih dobara poreznog obveznika ne uzima se u obzir pri obračunavanju vrijednosti isporuka iz stavka 1. ovoga članka.

(7) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi posebnog postupka oporezivanja za male porezne obveznike.

Članak 125.j

Obračun PDV-a prema postupku oporezivanja prema naplaćenim naknadama ne primjenjuje se na:

a) isporuke dobara unutar Europske unije,

b) stjecanje dobara unutar Europske unije,

c) isporuke ili premještanje dobara iz članka 30. stavaka 8. i 9. ovoga Zakona,

d) usluge iz članka 17. stavka 1. ovoga Zakona,

e) isporuke za koje je primatelj obavezan platiti PDV prema članku 75. stavku 1. točki 7. i članku 75. stavcima 2. i 3. ovoga Zakona te u slučaju iz članka 7. stavka 9. ovoga Zakona,

f) isporuke u okviru posebnog postupka oporezivanja za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge osobama koje nisu porezni obveznici.

Članak 127.

(1) Porezni obveznik kojemu je obavljena isporuka dobara ili usluga u tuzemstvu odgovara kao jamac platac za plaćanje PDV-a ako iz objektivnih okolnosti proizlazi da je znao ili morao znati da s takvom transakcijom sudjeluje u prijevaram aktivnostima kojima je namjera izbjegavanje plaćanja PDV-a.

(2) Ako Porezna uprava sumnja da su isporuke dobara i usluga dio transakcija čija je namjera izbjegavanje plaćanja PDV-a, tada će poreznog obveznika koji sudjeluje u takvim transakcijama obavijestiti o tim okolnostima i njegovoj odgovornosti za plaćanje PDV-a. Od dana primitka takve obavijesti Porezna uprava smatrat će da je porezni obveznik znao ili morao znati da s takvim transakcijama sudjeluje u prijevaram aktivnostima kojima je namjera izbjegavanje plaćanja PDV-a.

(3) Porezni obveznik kojemu je obavljena isporuka dobara ili usluga u tuzemstvu odgovara za plaćanje PDV-a u bilo kojem od sljedećih slučajeva:

a) kada račun ili druga isprava kojom se zaračunavaju isporučena dobra ili obavljene usluge, čije je izdavanje propisano člancima 78. i 79. ovoga Zakona, nije izdana ili je u njoj netočno obračunan PDV,

b) kada poreznom obvezniku koji mu je obavio isporuku nije platio najmanje iznos PDV-a obračunanog u računu u roku propisanom posebnim propisom o financijskom poslovanju od dana izdavanja računa.

(4) Ministar financija propisuje detaljne odredbe o provedbi ovoga članka.

Članak 131.

(1) Novčanom kaznom za prekršaj kaznit će se porezni obveznik u iznosu od 2.000,00 do 500.000,00 kuna, ako:

1. ne obračuna PDV na način propisan člankom 85. ovoga Zakona (članak 85. stavci 1. i 3.),
2. netočno utvrdi poreznu osnovicu (članak 7. stavak 10., članci 33., 34., 35., 92. i 96. te članak 97. stavak 5.),
3. ne obračuna PDV po propisanoj stopi (članci 37. i 38.),
4. koristi oslobođenja od plaćanja PDV-a suprotno odredbama Zakona (članci 39. do 54.)
5. odbije pretporez koji se po ovome Zakonu ne može odbiti (članak 57. stavak 2., članci 94., 101., 116. i članak 124. stavak 1.),
6. ne uplati ili ne uplati u propisanom roku obračunani i prijavljeni iznos PDV-a na propisani uplatni račun (članak 76.),
7. ne izda račun ili ga ne izda u propisanom roku (članak 78. stavci 1., 2. i 4.),
8. račun izda primatelj koji ne ispunjava uvjete za izdavanje računa (članak 78. stavak 6.),
9. ne čuva račune i ostalu dokumentaciju u propisanom roku (članak 82. stavci 1., 4. i 5.),
10. u svom knjigovodstvu ne osigurava sve podatke u vezi s obračunom i plaćanjem PDV-a (članak 83.),
11. ne podnese ili ne podnese u propisanom roku nadležnoj ispostavi Porezne uprave prijavu PDV-a i prijavu o tuzemnim isporukama s prijenosom porezne obveze (članak 85. stavci 6. i 10.),
12. porezni obveznik u prijavi PDV-a, koju podnosi za posljednje razdoblje oporezivanja kalendarske godine ili za posljednje razdoblje oporezivanja u kojem je poslovao, ne obavi sva usklađenja i ispravke (članak 85. stavak 7.),
13. u prijavi PDV-a ne iskaže sve propisane podatke (članak 85. stavci 1. i 2.),
14. prijavu za stjecanje dobara i primljene usluge iz drugih država članica Europske unije ne podnese ili ne podnese u propisanom roku ili ne iskaže sve propisane podatke (članak 86.),
15. ne podnese ili ne podnese u roku prijavu za isporuke ili stjecanje novih prijevoznih sredstava ili ako ne iskaže vrijednost isporuka odnosno stjecanja novih prijevoznih sredstava (članak 87.),
16. Zbirnu prijavu ne podnese ili ju ne podnese u propisanom roku ili ne iskaže sve propisane podatke (članci 88. i 89.),
17. obračuna PDV po posebnom postupku oporezivanja, a djeluje samo kao posrednik (članak 91. stavak 1.),
18. kao preprodavatelj istodobno primjenjuje redovni postupak oporezivanja PDV-om i posebni postupak oporezivanja marže, a ne vodi ili netočno vodi posebne evidencije za svaki od ovih postupaka (članak 102.),
19. na računu za isporučena dobra koja podliježu posebnom postupku oporezivanja marže iskaže iznos PDV-a (članak 103.),
20. kao organizator prodaje putem javne dražbe u evidencijama ne iskaže propisane podatke (članak 110.),
21. kao organizator prodaje putem javne dražbe u računu ne iskaže propisane podatke ili izdvojeno iskaže iznos PDV-a (članak 111.),

22. ne izdaje račune i/ili ne vodi evidencije o transakcijama s investicijskim zlatom odnosno ne čuva potrebne podatke u propisanom roku (članak 117.),
 23. ne podnese prijavu u vezi s posebnim postupcima ili je ne podnese u propisanom roku (članak 122. stavak 1. i članak 125.e stavak 1.),
 24. obračunani i prijavljeni PDV za posebne postupke ne plati ili ne plati u propisanom roku u kunama na uplatni račun propisan posebnim propisom (članak 123. i 125.f),
 25. ne vodi evidencije o transakcijama u okviru posebnih postupaka oporezivanja ili ako ih na zahtjev Porezne uprave Republike Hrvatske i poreznog tijela države članice potrošnje ne stavi na raspolaganje ili ih ne čuva u propisanom roku (članak 125. i 125.h),
 26. ne vodi evidencije o postupku oporezivanja prema naplaćenim naknadama te ako ne obračuna i uplati PDV na propisani način (članak 125.i, 125.j i 125.k),
 27. kao porezni zastupnik ne ispunjava porezne obveze (članak 126. stavak 4.).
- (2) Novčanom kaznom od 1.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi.
- (3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka učinjene u povratu u roku od dvije godine nadležno tijelo koje provodi prekršajni postupak može izreći poreznom obvezniku uz novčanu kaznu i zaštitnu mjeru zabrane obavljanja djelatnosti, i to poreznom obvezniku fizičkoj osobi u trajanju od jednog mjeseca do jedne godine, a pravnoj osobi u trajanju od tri mjeseca do jedne godine.